

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2023-12-18
meddelad i
Vänersborg

Mål nr M 1817-23

PARTER

Klagande

Se bilaga 1

Motparter

1. Åke Elofsson

Södra Strandvägen 17

312 16 Mellbystrand

2. Samhällsbyggnadsnämnden i Laholms kommun

312 80 Laholm

3. Strandmiljö Laholm

c/o Sten Wandel

Vipemöllevägen 103

224 66 Lund

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsens i Hallands län beslut den 11 april 2023 i ärende nr 3758-2021, se bilaga 2

SAKEN

Tillsyn av motorfordonstrafik på stranden vid Mellbystrand och Skummeslövsstrand

DOMSLUT

1. Mark- och miljödomstolen avvisar överklagandena från klagande nr 1-24, 26-56, 63-81, 83-139, 141-143, 145-156, 158-180, 182-294 och 296-348 (bilaga 1).

2. Mark- och miljödomstolen, som inte finner skäl att hålla syn, avslår överklagandena från Anna-Karin Bengtsson, Bengt-Göran Ejnarsson, Bengt-Ola Ejnarsson, Carl-Göran Ejnarsson, Kenneth Ejnarsson, Kim Ejnarsson, Kristian Ejnarsson, Fåglarnas samfällighetsförening, Mikael Johansson, Peter Johansson, Bo Göran Karén, Laholms kommun och Skummeslövs Tångallmänning

Dok.Id 633607

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 1070	Hamngatan 6	0521-27 02 00		måndag – fredag
462 28 Vänersborg		E-post: mmd.vanersborg@dom.se		08:00–16:00
		www.domstol.se/vanersborgs-tingsratt/		

Samfällighetsförening (nr 25, 57-62, 82, 140, 144, 157, 181 och 295, bilaga 1), men
ändrar tidpunkten för när åtgärderna senast ska vara utförda till den 31 maj 2024.

BAKGRUND

Bakgrund som redogör för ärendets historik föregående det nu överklagade beslutet, se under rubrikerna "Historik" och "Nuvarande ärende" i bilaga 2.

Länsstyrelsen i Hallands län (länsstyrelsen) beslutade den 11 april 2023 bl.a. att förelägga ägarna av fastigheterna Skummeslöv S:15, Mellby 10:10, Mellby S:33 och Mellby S:36 att sätta upp bommar vid fastigheternas nedfarter till stränderna i Skummeslövsstrand och Mellbystrand för att förhindra körning och parkering på stranden.

I beslutet anges vidare följande.

Bommarna ska förses med lås och räddningstjänsten ska få tillgång till nycklar. Om räddningstjänsten skriftligen intygar att någon nedfart inte kommer att användas som räddningsväg, får fasta trafikhinder såsom stolpar eller stora stenar användas i stället för bom. Uppförda trafikhinder ska, oavsett utformning, förhindra att bilar kan passera och inte kunna rubbas av allmänheten.

Åtgärderna ska vara utförda senast den 30 april 2024.

Länsstyrelsens beslut har nu överklagats till mark- och miljödomstolen.

YRKANDEN M.M.

Laholms kommun (kommunen) har i första hand yrkat att mark- och miljödomstolen undanröjer länsstyrelsens beslut. Kommunen har i andra hand yrkat att mark- och miljödomstolen upphäver länsstyrelsens besluts och återförvisar ärendet till Samhällsbyggnadsnämnden i Laholms kommun (nämnden) för fortsatt handläggning.

Till stöd för talan har följande anförts i huvudsak.

Rättslig grund

Risken för skada

Risken för skada eller olägenhet för människors hälsa eller miljön är försumbar i förhållande till nu vidtagna åtgärder inom ramen för tillsyn och frivilliga åtgärder.

SGU:s rapport om kustnära sedimentdynamik, SGU:s kartverktyg för erosion samt flygfoton visar att strandområdet inte kan ha påverkats av bilkörning. Landområdet har i vissa fall ökat.

Växter och insekters livsmiljöer skyddas inte av 8 § artskyddsförordningen.

Eventuell buskörning/trafikproblem på stranden kan regleras med lokala föreskrifter.

Beslutet brister i proportionalitet i förhållande till risken för skada

Kommunen gör gällande att beslutet inte är förenligt med proportionalitetsprincipen och således bör upphävas. Beslutet innebär i praktiken ett förbud mot att bedriva verksamheten på de aktuella fastigheterna och går utöver vad som är nödvändigt med hänsyn till ändamålet.

Kommunen gör vidare gällande att redan vidtagna åtgärder inom ramen för bedriven tillsyn är tillräckliga för att verksamheten ska vara förenlig med hänsynsreglerna. Vidare finns det mindre ingripande åtgärder som nämnden kan vidta för det fall att ytterligare åtgärder skulle krävas inom ramen för nämndens tillsynsskyldighet.

Beslutet inskränker allemansrätten

Kommunen gör gällande att länsstyrelsens beslut inskränker allemansrätten.

Risk

Kommunen gör gällande att de åtgärder som vidtagits är tillräckliga för att undanröja den påstådda risken för skada eller olägenhet för växtliv, djurliv samt människors hälsa. Kommunen menar också att den eventuella risk som föreligger

inte motiveras av ett förbud. Mot bakgrund av att det föreligger motstående uppfattningar kring denna risk och de åtgärder som föreslagits samt i viss mån genomförts avser kommunen att utreda denna fråga.

Proportionalitet

Nämnden har bedrivit tillsyn enligt 26 kap. miljöbalken mot fastighetsägarna. Tillsyn har skett genom att nämnden har begärt in skriftlig redovisning av markägare om vilka åtgärder som har skett och vilka åtgärder som planeras för att begränsa eller hindra motorfordonsparkering på stranden.

Efter ovan redovisning från markägarna har nämnden begärt egenkontroll från markägarna. Egenkontrollerna som liknar varandra, tar upp riskerna med trafik och eventuella åtgärder som markägarna planerar att vidta vid en eventuell olycka.

Vidare framgår det i berörda fastighetsägares yttranden under länsstyrelsens handläggning att ytterligare åtgärder har vidtagits. Det handlar om avspärningar med pålar som delar upp stranden i flera separerade zoner till förhindrande av trafik och i vissa fall bilfria zoner. Avspärningarna är försedda med förbudsskyltar samt reflexer.

Kommunen gör även gällande att den miljöfarliga verksamheten, som inte är anmälnings- eller tillståndspliktig enbart bedrivs under begränsad tid under året. Det vill säga främst under semesterperioden under de dagar då såväl luft som vatten är varmt.

Mot bakgrund av ovanstående gör kommunen gällande att den miljöfarliga verksamheten har varit föremål för erforderliga tillsynsåtgärder. Detta hindrar emellertid inte nämnden från att bedriva tillsyn mot verksamheten framöver, men då i förenlighet med proportionalitetsprincipen. Här vill kommunen särskilt belysa den omständigheten att den miljöfarliga verksamheten varken är anmälnings- eller tillståndspliktig. Det är kommunens uppfattning att ett förbud mot verksamheten därför inte är nödvändigt för att uppnå syftet med de intressen som miljöbalken och hänsynsreglerna avser att skydda.

Kommunen gör gällande att det finns ett antal mindre ingripande åtgärder som bör användas innan ett förbud utfärdas. Detta styrks även av tidigare domstolsavgöranden i detta ärende där inget sådant förbud utfärdats eller andra tillsynsåtgärder beslutats.

Förslag på ytterligare åtgärder

För det fall att ytterligare åtgärder krävs inom ramen för nämndens tillsynsskyldighet vill kommunen föreslå mindre ingripande åtgärder. Kommunen så som fastighetsägare önskar bland annat utreda möjligheten att inom sin fastighet uppföra trafikregler inom området med högsta tillåtna fartgräns om 15 km/timmen, förbudsskylt mot motortrafikfordon (det vill säga undantag för elbilar), samt möjligheten att uppföra elektroniska bommar där mängden bilar kan regleras. Dessa åtgärder kan utredas ytterligare för det fall ärendet återförvisas till nämnden för fortsatt handläggning.

Tillämpningen av 3 och 4 kap. miljöbalken

Kommunen ifrågasätter länsstyrelsens tillämpning av 3 och 4 kap. miljöbalken. Skälet är att dessa kapitel enbart tillämpas vid förändring markanvändning. Kommunen gör gällande att området har nyttjats för den aktuella verksamheten långt innan miljöbalkens tillkomst – det bör därför inte vara frågan om förändrad markanvändning. Här vill kommunen särskilt hänvisa till rättsfall från Hovrätten för Västra Sverige (mål nr B 2683–20) avseende terrängkörningsbrott. I målet konstaterade domstolen att den aktuella stranden inte utgjorde terräng i terrängkörningslagens mening. Innebörden av detta mål är att strandens markanvändning inte är att betrakta som förändrad markanvändning i 3 och 4 kap. miljöbalkens mening.

Övriga Norden/EU-rätt

Kommunen har även noterat att det i Danmark tillåts trafik på stora delar av deras strandområden. Danmark lyder under samma EU-förordningar och EU-direktiv som Sverige vilket talar för att ett förbud inte är förenligt med EU-rätten. I vart fall talar detta för att ett förbud är en allt för långtgående åtgärd i förhållande till den eventuella risken för skada på växt- och djurliv samt människors hälsa som kan

uppstå. Här vill kommunen särskilt belysa den omständigheten att ett förbud mot den aktuella verksamheten således riskerar att utgöra en överimplementering av EU-rätten.

Åtgärden riskerar att inskränka allemansrätten

Kommunen gör gällande att det finns en uppenbar risk att ett antal bommar utmed strandområdet kan ha en direkt avrådande inverkan på allmänhetens uppfattning huruvida tillträde till strand är möjlig/tillåten. Här kan nämnas att det inte är helt osannolikt att många kan uppfatta att bommarna har som funktion att skydda exempelvis fåglars revir, växtliv och övrig djurhållning vilket inte är syftet. Konsekvensen skulle kunna bli att området uppfattas som privat och därmed inskränker allemansrätten, det vill säga allmänhetens möjlighet att beträda stranden.

I många EU-länder och övriga världen är allemansrätten icke existerande. Konsekvensen av detta blir att utländska besökare med bristfälliga kunskaper om det svenska regelverket därmed skulle förlora sin lagstadgade rätt att få tillgång till de aktuella områdena i enlighet med allemansrätten.

Ett förbud skulle således få långtgående konsekvenser i att det kan ses som en inskränkning av en grundlagsstadgad rättighet.

Länsstyrelsens beslut

Av Länsstyrelsens föreläggande framgår att länsstyrelsen åberopar ett antal omständigheter till stöd för sitt föreläggande som kan sammanfattas enligt följande:

- A. Biltrafik leder till kompaktering som förhindrar dynbildning samt förvärrar skador efter stormar,
- B. Bilkörning har en negativ inverkan på insekter och växters livsmiljöer,
- C. Buskörning kan medföra bullerstörningar för närboende.

Kommunen gör gällande att samtliga av dessa grunder saknar rättsligt och faktiskt stöd vilket utvecklas i kronologisk ordning i efterföljande avsnitt.

Bilkörning påverkar inte dynbildning

Av Länsstyrelsens beslut framgår följande:

”Strandkörningen förvärrar också de skador som uppstår i samband med stormar, eftersom de hårda ytorna där sanden packats på grund av trafiken gör att vattnet lätt tar sig in i och bakom dynområdet och eroderar dynerna. Om bilkörningen upphör, kommer fördyner att byggas upp och där får strandvegetation fäste och bidrar till fortsatt uppbyggnad av dyner”

Kommunen gör gällande att påståendet i sig inte är relevant eftersom det framgår av Sveriges Geologiska Undersöknings (”SGU”) kartverktyg (se bild nedan) att det inte föreligger någon erosionsproblematik inom det område som omfattas av föreläggandet (”området”).

Erosion är en naturlig process som enkelt beskrivet innebär att stranden till följd av naturliga fenomen minskar i ett område (erosion) och ackumuleras på ett annat ställe. Sanden försvinner således inte utan förflyttar sig mellan områden.

Risken med för mycket erosion på ett ställe är förknippat med den kustnära samhällsutvecklingen. Detta eftersom dyner utgör naturliga översvämningsskydd finns det intresse av att dessa områden utsätts för mindre erosion. Tvärt emot vad Länsstyrelsen påstår i sitt beslut framgår det av SGU:s kartverktyg att erosionen i det område där biltrafik är aktuellt är i balans, se gulmarkerat område.

Bild 1: skärmlapp från SGU:s kartverktyg⁴¹

<https://www.sgu.se/samhallsplanering/risiker/stranderosion/stranderosion-langs-skane-kust/>. Gult område anges innebära ”Strand med växelvis erosion/ackumulation men i huvudsak balans.”⁴¹

Kommunen gör gällande att eftersom bilkörning har förekommit på stranden i närmare 100 år är ovan bild ett tydligt bevis på att bilkörning inte har någon påverkan överhuvudtaget på strandens erosion eller dess dynbildning. Om Länsstyrelsens påstående hade varit riktigt så hade området varit rödmarkerat.

Flygfoto visar att landområdet inte har minskat

Kommunen gör även gällande att det finns uppenbara brister i SWECOS rapport eftersom erosionsberäkningen inte har beaktat landhöjningen som under 70 år uppskattas till ca 15 cm. Nedan framgår flygbilder från 1960 och 2022 avseende del av fastigheten Laholm Mellby 1:90 där det tydligt framgår av bild 2 att strandområdet till och med har utökats.

Därtill framgår även att dynområdet med tillhörande växtlighet har ökat i västlig riktning, vilket framgår av bild 3 nedan. Detta visar tydligt att länsstyrelsens påstående om att området är särskilt utsatt för erosion saknar grund.

Flygfoton avseende fastigheten Laholm Mellby 1:90 som visar att stranden ökat sin utbredning i västlig riktning. Störst ökning har skett i de norra delarna.

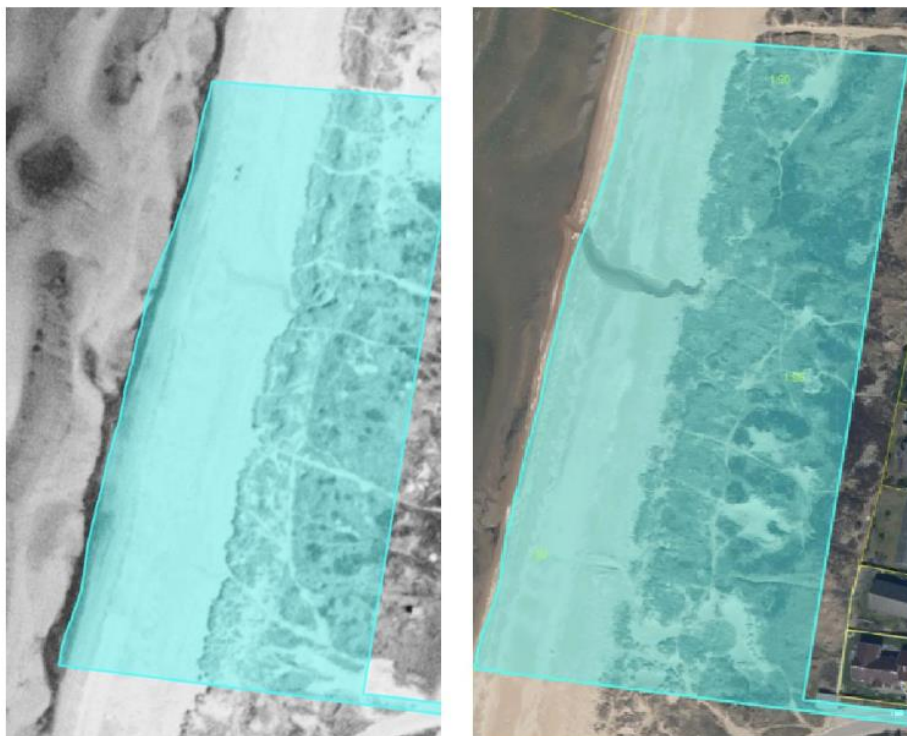

Bild 2: Till vänster är ett flygfoto över del av området från år 1960 avseende fastigheten Laholm Mellby 1:90. Till höger är ett flygfoto över samma område från år 2022. Av bilden till höger framgår att landområdet i den nordöstra delen av fastighetsgränsen har ökat.⁴¹

Flygfoton (samma men med linjer) avseende fastigheten Laholm Mellby 1:90 som visar att dynbildning och växtlighet ökat.

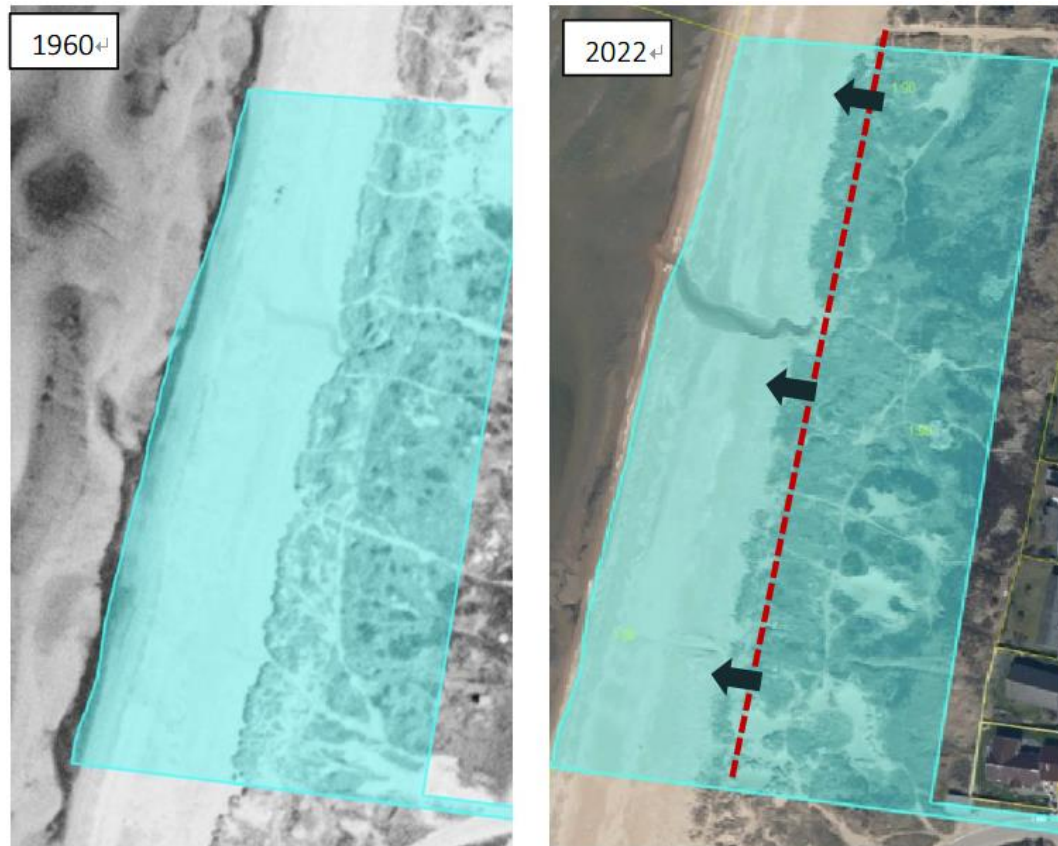

Bild 3: Till vänster är ett flygfoto över del av området från år 1960 avseende fastigheten Laholm Mellby 1:90. Till höger är ett flygfoto över samma område från år 2022. Av bilden till höger framgår att dynområde samt växtlighet har ökat genomgående i västlig riktning.

Mot bakgrund av det ovan anförda gör kommunen gällande att det saknas stöd för länsstyrelsens påstående om att bilkörning och bilparkering ökar risken för erosion och således ett minskat översvämningsskydd.

Kommunens bevisbörda får i all väsentlighet anses uppfylld mot bakgrund av att det anförda kan antas utgöra objektiva fakta från SGU. Det aktuella föreläggandet bör därför upphävas till dess att annat är påvisat.

Något om modeller med anledning av faktiska data

Av bifogade flygfoton från åren 1960 och 2022 avseende delar av fastigheten Laholm Mellby 1:90 kan kommunen konstatera att de modeller och beräkningar som ligger till grund för Länsstyrelsens beslut inte korrelerar med verkligheten. Det

motsatta synes gälla, dvs. i vart fall rörande de delar av strand och dynbildning som rör fastigheten Laholm Mellby 1:90 och som framgår av bifogade flygfoton.

Det är enligt kommunens uppfattning mycket allvarligt att modeller - som i detta fall - får tillmätas sådan betydelse i ett beslut som har sådana långtgående konsekvenser utan någon kontroll/validering av refererade data sker.

Växter och insekters livsmiljöer skyddas inte av 8 § artskyddsförordningen

Länsstyrelsen skriver:

”Naturmiljön på stränder där körning och parkering tillåts påverkas negativt i viss mån. Körningen medför markkompaktering och förhindrar dynbildning, vilket hindrar etablering av bland annat grävande insekter. Den blir också mindre attraktiv för de växter som normalt förekommer på den låga sandstranden. Växter får även svårt att etablera sig på grund av den årliga påverkan som körningen medför. Oljeläckage eller andra utsläpp från bilarna riskerar också att försämra livsmiljön för de arter som utnyttjar området.

Bland växter som utnyttjar den låga stranden kan nämnas sandmålla och martorn, rödlistade som sårbara (VU) och fridlysta enligt 8 § artskyddsförordningen. Arterna är knutna till stränder med bar sand eller grus och låg konkurrens från andra arter. De växer oftast i den nedre delen av landstranden. Arterna verkar minska på Hallands sandstränder. Det går inte att avgöra om arterna funnits i områden där man tillåter strandkörning, men länsstyrelsen kan konstatera att habitatet är lämpligt och att strandkörning förekommer hindrar dessa arter från att utnyttja området.”

De åberopade växternas livsmiljöer skyddas inte av artskyddsförordningen

Kommunen gör gällande att vad länsstyrelsen anför om påverkan på djur- och växtliv vilar på svag juridisk grund eftersom Länsstyrelsen hänvisar till en paragraf i artskyddsförordningen (2007:845) som inte är tillämplig rörande växters livsmiljöer.

Av bestämmelsen framgår följande:

”8 § I fråga om sådana vilt levande kärlväxter, mossor, lavar, svampar och alger som anges i bilaga 2 till denna förordning är det förbjudet att i den omfattning som framgår av bilagan

1. plocka, gräva upp eller på annat sätt ta bort eller skada exemplar av växterna, och

2. ta bort eller skada frön eller andra delar.”

Kommunen gör gällande att 8 § artskyddsförordningen inte kan tillämpas i syfte att skydda insekter och växternas livsmiljöer eftersom bestämmelsen inte nämner begreppet livsmiljöer till skillnad från 4 a§ artskyddsförordningen.

Risken för skada på insekters livsmiljö med anledning av kompaktering

Eftersom artskyddsförordningen inte är tillämplig på nämnda insekternas livsmiljöer gör kommunen gällande att denna risk är försumbar. Därtill får kommunen hänvisa till vad som anförs i ovan om att bilkörning inte påverkar dynbildning. Det vill säga att det finns livsmiljöer i form av dyner på stranden som insekter kan etablera sig i.

Risken för skada på växter och insekters livsmiljö med anledning av oljeläckage

Eftersom artskyddsförordningen inte är tillämplig på nämnda växter och insekters livsmiljöer gör kommunen gällande att risken för oljeläckage är försumbar. Kommunen vill dock ändå anföra följande.

Kommunen gör gällande att miljöförvaltningen inte haft skäl att utreda huruvida det förekommer föroreningar inom aktuellt område. Detta trots att äldre bilar generellt sett har större problem med läckage av olja än dagens moderna bilar. Hade oljeläckage utgjort en risk för skada eller olägenhet för människors hälsa eller miljön hade miljöförvaltningen utrett frågan inom ramen för sin tillsynsskyldighet. Kommunen gör därför gällande att det inte föreligger någon beaktansvärd risk för oljeläckage i området.

Det bör även särskilt understrykas att fordonsindustrin ställer om till elektrifiering vilket innebär att antalet förbränningsmotorer på stranden kommer att minska. Europeiska union (”EU”) har som bekant förbjudit nybilsförsäljning av bilar med förbränningsmotorer från år 2035. Statistiken för nybilsförsäljningen av elbilar har även ökat markant de sista åren.

Det är i Danmark är tillåtet att köra bil längs med vissa stränder. Mot bakgrund av att bilkörning på strand är mer utbredd i Danmark än i Sverige gör kommunen gällandet att det är av intresse att även beakta deras kunskap och riskanalys.

På Naturstyrelsen i Danmarks (motsvarigheten till Naturvårdsverket) hemsida framgår information om vilka stränder som bilar får framföras på. Naturstyrelsen skriver att bevuxna sanddynor utgör sårbara livsmiljöer/naturtyper för bilkörning och parkering, medan obevuxen strand inte påverkas av bilkörning eftersom havet raderar alla spår. Det är kommunens uppfattning att stränderna i Laholm på många sätt liknar de som förekommer i Danmark i vart fall i förhållande till risken för oljeläckage. Skäl för att göra en annorlunda bedömning i det aktuella fallet saknas därför.

Proportionalitetsprincipen bör tillämpas

För det fall att domstolen gör en annan bedömning avseende risken för oljeläckage finns det mindre ingripande åtgärder att vidta. I enlighet med proportionalitetsprincipen vore det mer ändamålsenligt att föreskriva om försiktighetsåtgärder. Exempelvis att kvartalsvis genomföra provtagningar eller att redovisa åtgärdsprogram vid eventuellt oljeläckage.

Eventuella bullerstörningar till följd av buskörning kan regleras med stöd av trafikförordningen

Länsstyrelsen skriver:

”Buskörning på stranden kan medföra bullerstörningar för närboende och olyckor med fordonen med risk för utsläpp av olja och drivmedel.”

Länsstyrelsen anför i sitt beslut att det föreligger risk för bullerstörningar för närboende till följd av buskörningar. Kommunen kan konstatera att det i målet saknas underlag som påvisar att det förekommit beaktansvärda bullerstörningar inom fastigheterna. Vidare gör kommunen gällande att risken för buskörning är lika lite ett problem på stranden som det är på en parkeringsplats. Mot bakgrund av att det synes råda delade meningar kring vilka trafikregler som gäller i området får kommunen anförda följande.

Trafikförordningen (1998:1276) innehåller bestämmelser för trafik på väg och terräng. Förordningen är därmed tillämplig på stranden. Av 2 kap. 1 § trafikförordningen framgår att trafikant ska iaktta den omsorg och varsamhet som krävs med hänsyn till omständigheterna för att undvika olyckor. Hänsyn ska särskilt tas mot barn, äldre, skolpatruller och personer som det framgår har ett funktionshinder eller en sjukdom som är till hinder för dem i trafiken. Vidare framgår det av 3 kap. 14 § trafikförordningen att ett fordonets hastighet skall anpassas till vad trafiksäkerheten kräver. Hastigheten får aldrig vara högre än att föraren behåller kontrollen över fordonet och kan stanna fordonet på den del av den framförvarande vägen eller terrängen som han eller hon kan överblicka och framför varje hinder som går att förutse, 3 kap. 14 § trafikförordningen.

Ovanstående trafikbegränsningar innebär att så kallad buskörning är förbjudet redan idag. För det fall att domstolen ändå finner det lämpligt att reglera hastighetsgränsen har Länsstyrelsen möjlighet att föreskriva om lokala trafikföreskrifter enligt 10 kap. trafikförordningen. Ett förbud mot trafikering av stranden är således inte nödvändigt för att minska risken för påstådd buskörning.

Bättre översvämningsskydd

I sammanhanget bör det även påtalas att det finns andra och mer effektiva metoder för att åstadkomma ett bättre översvämningsskydd i området som inte försvinner periodvis i samband med återkommande stormar. Som ett exempel får kommunen hänvisa till hur vissa orter i Danmark har arbetat med kustsäkring till undvikande av allvarlig erosion. Här vill kommunen dock vara noga med att poängtera att den havshöjning som förekommer i aktuellt område också motverkas av förekommande landhöjning varför detta problem som ger upphov till skyddsåtgärder i Danmark inte är relevant i aktuellt område.

Räddningstjänsten

Trots att denna omständighet ensamt inte utgör grund för att upphäva föreläggandet får kommunen påtala att upprättande av bommar kan minska tillgängligheten för Räddningstjänsten.

Flygfoton från 1960 och 2022 styrker kommunens inställning

Av bifogade flygfoton från åren 1960 samt även 2022 avseende del av fastigheten Laholm Mellby 1:90 får det anses vara styrkt att någon erosion av det aktuella strandområdet inte kan konstateras – det motsatta synes gälla både vad gäller strandområde och dyner med växtlighet. Av den anledningen ska länsstyrelsens föreläggande upphävas.

Skummeslövs Tångallmännings Samfällighetsförening har i första hand yrkat att mark- och miljödomstolen undanröjer länsstyrelsens beslut. Skummeslövs Tångallmännings Samfällighetsförening har i andra hand yrkat att mark- och miljödomstolen upphäver länsstyrelsens beslut och återförvisar ärendet till nämnden för fortsatt handläggning. Skummeslövs Tångallmännings Samfällighetsförening har därtill yrkat att syn ska hållas på fastigheten Skummeslöv S:15.

Skummeslövs Tångallmännings Samfällighetsförening har till stöd för talan anfört i huvudsak detsamma som kommunen har anfört under följande rubriker ovan:

- Länsstyrelsens beslut
- Proportionalitet
- Tillämpningen av 3 och 4 kap. miljöbalken
- Bilkörning påverkar inte dynbildning
- Växter och insekters livsmiljöer skyddas inte av 8 § artskyddsförordningen
- Eventuella bullerstörningar till följd av buskörning kan regleras med stöd av trafikförordningen

Skummeslövs Tångallmännings Samfällighetsförening har därtill för egen del anfört i huvudsak följande.

Det bör framhållas att sanden inom området är finkornig, vilket medför att sanden lätt packas och blir hård. Den finkorniga sanden medför även att kapillärkrafterna drar upp vattnet, vilket – i kombination med att sanden är hård – möjliggör att bilar kan parkeras på stranden.

Enligt 2 kap. 3 § miljöbalken ska alla som bedriver eller avser att bedriva en verksamhet eller vidta en åtgärd skall utföra de skyddsåtgärder, iaktta de begränsningar och vidta de försiktighetsmått i övrigt som behövs för att förebygga, hindra eller motverka att verksamheten eller åtgärden medför skada eller olägenhet för människors hälsa eller miljön.

Vid den utredning som föregick nämndens utredning har Skummeslövs Tångallmännings Samfällighetsförening redovisat vilka åtgärder som samfällighetsföreningen avser att vidta i syfte att tillse att det inte uppstår skada eller olägenhet för människors hälsa eller miljö.

De redovisade åtgärderna är tillräckliga för att undanröja den påstådda risken för skada eller olägenhet för växtliv, djurliv samt människors hälsa. Ingenting tyder på att de bommar som länsstyrelsen har beslutat att Skummeslövs Tångallmännings Samfällighetsförening ska sätta upp tillgodoser behovet av skydd på ett bättre sätt än de åtgärder som samfällighetsföreningen har föreslagit.

Syn är nödvändig för att visa att

- bilkörning inte har påverkat dynbildningen,
- erosionen i det område där biltrafik är aktuellt är i balans,
- sanden inom området är finkornig, och
- stranden har ökat i utbredning.

Det är nödvändigt att domstolen ser förhållandena på platsen för att kunna bilda sig en korrekt uppfattning. Synen bör i första hand hållas under sommarhalvåret när stranden är som mest trafikerad.

Avslutningsvis ska framhållas att det av bifogade flygfoton från åren 1960 och 2022 får anses vara styrkt att någon erosion av det aktuella strandområdet inte kan konstateras – det motsatta synes gälla både vad gäller strandområdet och dyner med växtlighet. Av den anledningen ska Länsstyrelsens beslut upphävas.

Fåglarnas Samfällighetsförening och ägarna av fastigheten Mellby 10:10 har, som det får förstås, yrkat att mark- och miljödomstolen upphäver länsstyrelsens beslut.

Till stöd för talan har följande anförts i huvudsak.

Följande grupper kommer att få stora problem med ett förbud:

- Handikappade och äldre; det går inte att köra vare sig rullstol eller rullator i lös sand. Ska denna grupp därmed bli utestängd från stranden?
- Barnfamiljer; med två-tre barn och den utrustning som man vill ha med sig till och från stranden uppstår en mycket besvärlig situation för barnfamiljer. Det torde dessutom vara en betydligt större olycksrisk för barn som ska manövrera mellan tätt och med största sannolikhet felparkerade bilar under det att andra cirkulerar runt för att hitta parkering.

Parkering: Det råder, vilket också borde vara känt hos länsstyrelsen, mycket stor brist på parkeringsplatser i nära anslutning till stranden. Under varma sommandagar är det flera tusen besökande till stranden, om det inte är möjligt att parkera på stranden, var ska man då parkera? Innan den frågan är löst är ett förbud ett oerhört ogenomtänkt beslut.

Räddningstjänst: Vid en eventuell olycka, exempelvis drunkningsolycka, hjärtstillestånd etc. är tiden det tar för räddningstjänsten att öppna en grind kritisk (uppskattningsvis minst en minut) och det kan i många fall innebära skillnaden mellan liv och död. Förutom det finns det en uppenbar risk att räddningstjänsten inte kommer att komma fram överhuvudtaget p.g.a. att bilar parkerats på trånga gator. Detta kan även bli ett problem för sopbilar.

Fritidsbåtar: Hur ska båtar läggas i och tas upp med ett förbud?

Miljöaspekten: Inte heller denna är hållbar; det finns ett intyg från förre räddningschefen att han under 30 år aldrig sanerat olja någonstans på stranden. Risken att en modern bil läcker olja är dessutom extremt liten, risken hade i så fall

varit betydligt större längre tillbaka i tiden. Varför bilkörning skulle utgöra en större risk för nedskräpning är märklig då det torde vara enklare att ta vara på sopor om man har tillgång till egen bil istället för att söka efter en soptunna. När det gäller buller och avgaser så kan man ju fråga sig om det är bättre att förflytta det potentiella problemet till den tätbyggda delen bland stugor ovanför stranden? Dessutom är risken att skada växt- och djurliv självklart betydligt större med bilar som kommer att försöka att parkera vid sidan av de smala gatorna bland stugorna.

Stranden är ca två mil lång. Strandägaren har själva satt upp ett hinder för att redan idag begränsa bilkörning norr om Mellbyvägens förlängning. De som inte vill vistas på en strand där det finns bilar har tillgång till många kilometer bilfri strand, alltså kan alla "smakriktningar" bli tillgodosedda. Historiskt sett har det under hela bilens historia varit tillåtet att köra på stranden. Varför ändra på något som en mycket bred majoritet av de boende anser vara en del av trivselen på deras fina strand?

Bo-Göran Karén har yrkat att mark- och miljödomstolen upphäver länsstyrelsens beslut.

Till stöd för talan har i huvudsak följande anförts.

Som markägare till fastigheten Mellby 15:1 är han en av dem som tvingas sätta upp bommar vid nedfarten från Kolonivägen till stranden för att förhindra biltrafik. Det är uppenbart att länsstyrelsen i sitt beslut inte bemödat sig att ta reda på att de markägare som berörs av detta beslut äger fiskerätt 300 meter ut i havet. Det är en rätt som sträcker sig tillbaka till 1800-talet. Hur är det tänkt att de ska kunna nyttja fiskerätten när de inte kan köra ner till stranden med sina båtar?

Det framgår inte av länsstyrelsens beslut vem som ska stå för kostnaden för de tilltänkta vägbommar eller andra trafik hinder som föreslås. Detta kommer att medföra betydande kostnader för markägarna, dels själva uppförandet, dels för årligt underhåll.

Han uppfattar länsstyrelsens beslut som väldigt ogenomtänkt. Det är knappast ett faktagrundat beslut eftersom det innehåller en rad felaktiga antaganden och spekulationer.

Den miljöpåverkan som sker från fordonen som kör eller parkerar på stranden är inte ens mätbar. De föroreningar som skulle kunna uppstå är bara en bråkdel av det som kommer in på stranden från annat håll t.ex. från båttrafik (fritidsbåtar och fraktbåtar), utsläpp från jordbruk och industrier m.m. Dagens bilar läcker inte olja på samma sätt som de gjorde för 40 år sedan. Förbjuds parkering på stranden flyttas problemet upp till angränsande gator och kommer att kvarstå då strand och hav är samma recipient i båda fallen. Därav är beslutet verkningslöst.

Det är också märkligt att man å ena sidan förbjuder biltrafik i Mellbystrand med omnejd när samma myndighet kan tillåta motortävlingar på Östra stranden i Halmstad. Borde inte samma förutsättningar råda här? Det känns inte rättssäkert när så lika beslut kan ha helt olika inriktningar.

Ett annat exempel när länsstyrelsens tjänsteman spekulerar:

Bland växter som utnyttjar den låga stranden kan nämnas sandmålla och martorn, rödlistade som sårbara (VU) och fridlysta enligt 8 § artskyddsförordningen. Arterna är knutna till stränder med bar sand eller grus och låg konkurrens från andra arter. De växer oftast i den nedre delen av landstranden. Arterna verkar minska på Hallands sandstränder. Det går inte att avgöra om arterna funnits i områden där man tillåter strandkörning, men länsstyrelsen kan konstatera att habitatet är lämpligt och att strandkörning förekommer hindrar dessa arter från att utnyttja området.

Det mest rimliga vore att länsstyrelsen - innan man drar dessa slutsatser - inventerar om dessa arter finns på de delar av stranden där biltrafik varit förbjuden de senaste 30 åren. Om länsstyrelsen hade gjort sig den mödan hade den kunnat konstatera att den typen av växtlighet sannolikt inte finns på de bilfria delarna av stranden och därför sannolikt heller aldrig kommer att finnas i Mellbystrand över huvud taget. Oavsett om man tillåter biltrafik eller inte. Det är alltså en ren spekulation som helt ogrundat drar slutsatser som inte går att dra.

Av länsstyrelsens beslut framgår också:

Strandkörningen förvärrar också de skador som uppstår i samband med stormar, eftersom de hårda ytorna där sanden packats på grund av trafiken gör att vattnet lätt tar sig in i och bakom dynområdet och eroderar dynerna. Om bilkörningen upphör, kommer fördyner att byggas upp och där får strandvegetation fäste och bidrar till fortsatt uppbyggnad av dyner.

Även denna slutsats redovisas helt utan underlag. Rimligt vore att länsstyrelsen tar fram ett faktaunderlag som visar att där erosionen är som störst även förekommer biltrafik. Om denna inventering gjorts hade man, tvärtom, kunnat konstatera att erosion förekommer på alla delar av den 12 kilometer långa stranden, i vissa områden i norra Mellbystrand, till exempel (där biltrafik inte är tillåten) är erosionen mer omfattande än i de områden där biltrafik i dag är tillåten.

Nämnden har yrkat och anfört grund för talan i huvudsak på samma sätt som kommunen. Nämnden har därtill avseende frågan om klagorätt anfört följande.

Den som påverkas av en överklagbar dom eller ett beslut har enligt 16 kap. 12 § 1 p. miljöbalken rätt att överklaga om avgörandet har gått honom eller henne emot. Bestämmelsen tillämpas även på kommunala nämnder. Att en kommunal nämnd tillerkänns talerätt innebär att nämnden kan begära att beslutet ändras och framföra sina invändningar inför behöriga instanser. Kärnan i talerätten är således att beslutet dels måste angå nämnden, dels måste anses ha gått emot nämnden för att den ska kunna överklaga beslutet.

Beslut som i det aktuella fallet anses enligt rättspraxis angå nämnden. Bedömning av huruvida beslutet har gått emot nämnden ska göras utifrån de intressen som nämnden har att företräda i målet (MÖD 2009:23, MÖD 2017:6). I linje med ovanstående har domstolen förelagt nämnden att förtydliga på vilket sätt som länsstyrelsens beslut har gått emot de allmänna intressen som nämnden har att representera.

Om nämndens allmänna intressen

Inledningsvis vill nämnden tydliggöra att den har som skyldighet att bevaka de allmänna miljö- och hälsoskyddsintressena inom kommunen. Uppdraget innefattar även skyldigheten att tillse att allemansrätten inom kommunen säkerställs. Vidare

har samma nämnd också en skyldighet enligt plan- och bygglagen att säkerställa tillgänglighetsanpassning.

Nämnden vill dock understryka att uppdraget innefattar en skyldighet för nämnden att genomföra intresseavvägningar när det är påkallat enligt lag, exempelvis 2 kap. 7 § miljöbalken. Det vill säga att ett beslut kan anses gått emot de allmänna intressen som nämnden har att bevaka för det fall att länsstyrelsens beslut inte är proportionerligt förhållande till miljönyttan.

Utveckling av på vilket sätt beslutet har gått emot nämnden

Nämnden gör gällande att det finns anledning att betvivla riktigheten i länsstyrelsens beslut. Skälen till detta framgår i sin helhet av nämndens överklagan. Att omständigheten att det finns skäl att betvivla riktigheten i länsstyrelsens beslut utgör skäl för talerätt bekräftas i bland annat Mark- och miljööverdomstolens dom i mål MÖD 2014:7. I målet hade länsstyrelsen upphävt ett beslut om bygglov varpå nämnden var den enda som överklagade beslutet. Nämnden anförde som skäl för att talerätt skulle meddelas att den hade till uppgift att bidra till en hållbar samhällsutveckling och att det fanns anledning att betvivla riktigheten i länsstyrelsens beslut.

Omständigheterna i refererat rättsfall liknar således de i nämndens fall. Länsstyrelsens beslut hindrar nämnden från att tillse att verksamhetsutövarna i målet inte tvingas till mer ingripande åtgärder än vad som kan anses befogat enligt miljöbalken. Länsstyrelsens beslut hindrar även nämnden från att bidra till en bibehållen allemansrätt. Samtliga av dessa skäl utvecklas ytterligare i nämndens överklagan.

Vidare vill nämnden påtala att beslutet också hindrar kommunen från att säkerställa tillgänglighetsanpassning inom kommunen. I plan- och bygglagen som gäller parallellt med miljöbalken (jfr 1 kap. 3 § MB) finns ett övergripande krav på tillgänglighet och användbarhet för personer med nedsatt rörelse- eller orienteringsförmåga. Kravet gäller även för allmänna platser obeaktat vem som har huvudmannaskap. Det är emellertid nämndens uppfattning att länsstyrelsen inte har

beaktat konsekvenserna för tillgängligheten och användbarheten av stranden för personer med nedsatt rörelse- och orienteringsförmåga. Detta är ytterligare skäl till att länsstyrelsens beslut ska upphävas och återförvisas till nämnden för vidare handläggning där konsekvenserna för tillgänglighetsanpassning kan utredas. Mot bakgrund av att nämndens bedömning är att refererat intresse inte har säkerställts gör nämnden gällande att den bör ha talerätt i målet.

Resterande klagande har, som det får förstås, yrkat att mark- och miljödomstolen ska upphäva länsstyrelsens beslut.

DOMSKÄL

Klagorätt

Generella krav

Beslut enligt miljöbalken får enligt 16 kap. 12 § miljöbalken överklagas av den som beslutet angår, om det gått honom eller henne emot. Enligt praxis ska rätten att vara part och att överklaga tillkomma varje person som kan tillfogas skada eller utsättas för annan olägenhet genom den aktuella verksamheten, om risken för skada eller olägenhet rör ett av rättsordningen skyddat intresse och inte är enbart teoretisk eller helt obetydlig (se t.ex. NJA 2004 s. 590 I och II). Av stor betydelse vid bedömningen av enskildas rätt att överklaga beslut enligt miljöbalken är vad som bedöms vara det skyddsvärda intresset med den rättsregel som varit aktuell vid prövningen. Om syftet med regeln enbart är att skydda allmänna intressen är utgångspunkten att enskilda inte har klagorätt (se t.ex. MÖD 2013:32).

Mark- och miljödomstolen bedömer inledningsvis att länsstyrelsens beslut har gått emot och angår de klagande som genom beslutet har blivit förelagda att vidta åtgärder.

Övriga klagande har anfört bl.a. följande i huvudsak. Beslutet innebär skada och olägenhet för dem eftersom deras, och då särskilt funktionsnedsattas samt äldres, tillgång till strandområdet begränsas på ett oproportionerligt sätt. Räddningstjänsten framkomlighet begränsas också. Beslutet innebär därtill att möjligheten att lägga i

båtar från strandkanten begränsas och därmed även möjligheten till fiske.

Fastighetsägare i det nära grannskapet kommer att drabbas av trafikkaos när det inte längre går att parkera på stränderna med motorfordon eftersom bilisterna i stället kommer att parkera på kringliggande gator. Beslutet innebär också en större risk för nedskräpning då det blir svårare att ta med sig skräpet utan bil.

Mark- och miljödomstolen bedömer att vad övriga klagande har anfört inte kan anses resultera i sådan olägenhet för dem att klagorätt av den anledningen ska anses föreligga. Domstolen anser inte heller att det framkommit sådana förhållanden som ger vid handen att klagandena riskerar att lida skada på ett sådant sätt att de av den anledningen ska anses klagoberättigade. Mark- och miljödomstolen bedömer sammantaget att klagandena inte kan anses vara berörda av länsstyrelsens beslut i sådan mån att de ska betraktas som sakägare enligt 16 kap. 12 § miljöbalken.

Delägarskap i en samfällighetsförening

Marie Widell, Kristina Hollins, Michael Hollins, Anders Hantoft, Kerstin Hantoft, Christer Nilsson, Nils Andersson, Carl-Gustav Nilsson och Agneta Nilsson har, som mark- och miljödomstolen uppfattat det, anfört att de är delägarna i Skummeslövs tångallmännings samfällighetsförening alternativt Fåglarnas Samfällighetsförening.

När det gäller frågan om dessa personer baserat på sitt delägarskap i Skummeslövs tångallmännings samfällighetsförening och Fåglarnas Samfällighetsförening ska anses ha klagorätt gör mark- och miljödomstolen följande bedömning.

Mark- och miljödomstolen noterar att nämnda samfällighet förvaltas via samfällighetsföreningar. Dessa samfällighetsföreningar har överklagat länsstyrelsens beslut till mark- och miljödomstolen. En samfällighetsförening är en enligt lagen (1973:1150) om förvaltning av samfälligheter bildad sammanslutning, som kan förvärva rättigheter och ikläda sig skyldigheter och vars medlemmar utgöres av delägarna i en samfällighet. De enskilda medlemmarna åtnjuter dock inte någon rätt att var för sig företräda samfälligheten. Mark- och miljödomstolen bedömer mot denna bakgrund att delägarskap i samfälligheten inte är tillräckligt för att deras intressen ska anses vara berörda i sådan mån att de ska betrakta som

sakägare enligt 16 kap. 12 § miljöbalken. Mark- och miljödomstolen har därtill, se under föregående rubrik Generella krav, bedömt att vad de i övrigt har anfört inte heller resulterar i att de ska anses klagoberättigade. Överklagandena ska därför avvisas.

Miljöföreningar

Bestämmelserna om föreningars klagorätt i miljömål finns i 16 kap. 13 § miljöbalken. Där framgår att överklagbara domar och beslut om bland annat tillstånd, godkännande och dispens får överklagas av en ideell förening eller annan juridisk person som har till huvudsakligt ändamål att tillvarata naturskydds- eller miljöskyddsintressen, inte är vinstdrivande, har bedrivit verksamhet i Sverige under minst tre år, och har minst 100 medlemmar eller på annat sätt visar att verksamheten har allmänhetens stöd.

Ärenden av den karaktär som det är fråga om i detta mål är att betrakta som tillsynsärenden. I praxis har klagorätt getts för miljöorganisationer avseende vissa tillsynsbeslut som ansetts ha koppling till beslut om tillstånd eller dispens. Mark- och miljööverdomstolen har tidigare bedömt att frågorna som behandlas inom ramen för detta tillsynsärende är sådana att nämndens beslut ska ses som ett beslut om dispens och att nämndens beslut av den anledningen omfattas av klagorätten enligt 16 kap. 13 § miljöbalken (se Mark- och miljööverdomstolens dom den 8 september 2016 i mål M 3574-16).

Föreningarna Bad för alla, Strand För Alla och Skummeslövs Badortsförening har förelagts att inkomma med handlingar som styrker dess klagorätt enligt 16 kap. 13 § miljöbalken. Föreningarna Bad för alla och Skummeslövs Badortsförening har inte inkommit med några handlingar till styrkande av sin klagorätt. Föreningen Strand För Alla har inkommit med ett styrelseprotokoll av vilket framgår att föreningen har över 1 000 medlemmar och föreningens stadgar av vilka framgår att föreningens ändamål är att bevara strandens unika tillträdesmöjligheter för alla, med nuvarande ordning genom att fortsatt värna om miljön samt arbeta för strandens utveckling. Mark- och miljödomstolen bedömer att föreningarna, utifrån det ingivna materialet, inte kan anses uppfylla de krav som ställs enligt 16 kap. 13 § miljöbalken. När det

gäller föreningen Strand För Alla konstaterar domstolen att det överklagade beslutet, vilket syftar till att skydda strandmiljöer, inte kan anses ha gått föreningen emot. Föreningarnas överklaganden ska därför avvisas.

Nämnden

I praxis har kommunala nämnder tillerkänts klagorätt när ett av nämnden meddelat förpliktande beslut eller ett avslagsbeslut ändrats eller upphävts. Däremot har kommunala nämnder normalt inte tillerkänts rätt att överklaga ett beslut varigenom ett av nämnden meddelat gynnande beslut ändrats eller upphävts (se t.ex. RÅ 1997 not 269 och MÖD 2008:33). Kommunala nämnder har därtill i praxis tillerkänts klagorätt om det överklagade beslutet på något annat sätt går de allmänna intressen emot som nämnden har att företräda i sammanhanget.

I förevarande fall har nämnden beslutat att det för närvarande inte finns skäl att vidta ytterligare åtgärder när det gäller motorfordonstrafik på stranden.

Länsstyrelsen har därefter upphävt nämndens beslut och förelagt vissa fastighetsägare att vidta åtgärder för att förhindra körning och parkering på stranden. I fråga om nämndens rätt att överklaga är situationen enligt mark- och miljödomstolens bedömning jämförbar med att länsstyrelsen upphävt och ändrat ett av nämnden meddelat gynnande beslut.

Nämnden har bl.a. anfört att länsstyrelsens beslut går emot de allmänna intressen som nämnden har att företräda eftersom nämnden ska tillse att allemansrätten och tillgänglighetsanpassning enligt plan- och bygglagen inom kommunen säkerställs samt att länsstyrelsens beslut är oproportionerligt i förhållande till miljönyttan. Vad nämnden har anfört innebär enligt mark- och miljödomstolens bedömning inte att länsstyrelsens beslut har gått emot de allmänna intressen som nämnden har att företräda. Klagorätt för nämnden kan vid sådant förhållande inte anses föreligga. Nämndens överklagande ska därför avvisas.

Sammanfattning

Mark- och miljödomstolen bedömer sammanfattningsvis att samtliga klagandeparter, förutom de klagande som genom att de har blivit förelagda av länsstyrelsen

att vidta vissa åtgärder och därigenom kan anses direkt berörda av länsstyrelsens beslut, mot bakgrund av de skäl som redovisats ovan ska avvisas. Detta innebär att de som mark- och miljödomstolen bedömer vara klagoberättigade i målet är Fåglarnas samfällighetsförening, Bo Göran Karén, ägarna av fastigheten Mellby 10:10, Skummeslövs Tångallmännings samfällighetsförening och Laholms kommun. Övriga överklaganden ska avvisas.

Syn

I 3 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar anges att domstolen ska hålla syn på stället, om det behövs. Mark- och miljödomstolen bedömer att den utredning som finns tillgänglig i målet utgör ett tillräckligt underlag för prövning av överklagandena. Domstolen anser således att syn inte behövs. Skummeslövs Tångallmännings Samfällighetsförenings yrkande om syn ska därför avslås.

Mark- och miljödomstolens bedömning i övrigt

Tillämpliga bestämmelser framgår av länsstyrelsens beslut.

Verksamhetsutövare

Mark- och miljööverdomstolen kom i avgörandet MÖD 2019:23 fram till att motortrafik och parkering på stranden, särskilt med beaktande av dess omfattning, är att klassa som miljöfarlig verksamhet enligt miljöbalkens regler. Mark- och miljööverdomstolen konstaterade att Laholms kommun var verksamhetsutövare eftersom kommunen, som anvisade parkering på stranden, bedömdes ha faktiskt och rättslig rådighet över verksamheten och dess omfattning. Mark- och miljööverdomstolen uttalade därtill att det kan finnas ytterligare verksamhetsutövare och bedömde att det fanns behov av tillsynsåtgärder mot bakgrund av verksamhetens omfattning under sommarmånaderna och de risker som verksamheten medför. Mark- och miljööverdomstolen konstaterade vidare att det inte är möjligt att med stöd av miljöbalken förelägga kommunen att förbjuda upplåtelse av parkering eller att sätta upp bommar på annans mark.

Mark- och miljödomstolen lägger dessa bedömningar till grund för den fortsatta prövningen i detta mål.

Lokaliseringsförutsättningar

Enligt 1 kap. 1 § miljöbalken ska balken tillämpas så att bl.a. värdefulla naturmiljöer och biologisk mångfald bevaras samt så att mark och vatten används så att en från ekologisk, social, kulturell och samhällsekonomisk synpunkt långsiktigt god hushållning tryggas. Enligt 2 kap. 6 § första stycket miljöbalken ska för en verksamhet eller åtgärd som tar i anspråk ett mark- eller vattenområde väljas en plats som är lämplig med hänsyn till att ändamålet ska kunna uppnås med minsta intrång och olägenhet för människors hälsa och miljön. Enligt 2 kap. 7 § gäller kravet i den utsträckning det inte kan anses orimligt att uppfylla det. I fråga om användning av mark och vatten ska rimlighetsbedömningen göras mot bakgrund av bestämmelserna i 3 och 4 kap. miljöbalken.

Som länsstyrelsen har konstaterat i sitt beslut är det aktuella området av riksintresse för naturvård (3 kap. 6 § miljöbalken) och friluftsliv (3 kap. 6 § och 4 kap. 2 § miljöbalken). Sådana riksintressen ska så långt som möjligt skyddas mot åtgärder som påtagligt kan skada natur- eller kulturmiljön. Vid bedömningen av exploateringsföretag ska särskild hänsyn tas till det rörliga friluftslivet. Av beskrivningen av riksintresset för naturvård¹ framgår att kusten inom riksintresset hyser en sandkustvegetation som är mer välutvecklad än på något annat håll i landet. Floran är variationsrik med flera sårbara arter. Området uppges också ha goda förutsättningar för friluftsliv, men att problem med markslitage finns i dynområden med ett intensivt badliv. Riksintressebeskrivningen avseende friluftslivet² framhåller bl.a. områdets naturvärden, orördhet, stillhet, artrikedom och sällsynta växter och djur som väsentliga för det utpekade riksintresset.

De uppenbara risker för skador på känsliga och skyddsvärda strandmiljöer, inklusive berörda riksintressen, till följd av bilkörning och parkering på stranden, vilka har lyfts fram i det överklagade beslutet, talar starkt för det aktuella strandområdet inte är en lämplig plats för den miljöfarliga verksamheten. De av klagandena föreslagna försiktighetsmått (hastighetsbegränsning och ökad andel

¹ [13019.pdf](#)

² [FN 14 Laholmsbukten_Värdebeskrivning.pdf](#)

elbilar) förändrar inte den bedömningen. Detta särskilt med beaktande av verksamhetens omfattning under sommarhalvåret.

Mark- och miljödomstolen bedömer att bilkörning i den omfattning som det är fråga om i nu aktuellt ärende otvivelaktigt riskerar att skada växt- och djurlivet, dels direkt genom slitage, skador och föroreningar orsakade av fordon, dels indirekt genom förändrade förutsättningar (bl.a. kompakteringsgrad) för erosion och dynbildande processer. Vad klagandena anfört i dessa frågor ger inte skäl att göra en annan bedömning.

Ovanstående bedömningar ger grund för den sammantagna slutsatsen att platsen för den miljöfarliga verksamheten, innefattande bilkörning och parkering, inte är lämplig och därför inte ska tillåtas på den aktuella stranden.

Är förelagda åtgärder proportionerliga?

Klagandena har invänt att länsstyrelsens beslut riskerar att negativt inverka på allmänhetens uppfattning om det är möjligt att tillträda stranden. Så som länsstyrelsens beslut är formulerat syftar det till att förhindra körning och parkering på stranden, men inte annat tillträde. Det är inte ovanligt att t.ex. stränder och grönområden m.m. genom bommar, stenar eller liknande avgränsas för att förhindra att bilar och andra motorfordon kör in på känsliga områden. Mark- och miljödomstolen finner att de förelagda åtgärderna inte riskerar att inskränka allemansrätten på ett oacceptabelt sätt.

Påpekandet att det saknas platser för bilparkering i strandens närhet och att bilparkering kan orsaka olägenheter inom det närliggande bostadsområdet saknar betydelse för bedömningen av strandens lämplighet för bilkörning och parkering. Den parkeringsproblematik som uppstår i anslutning till badstranden får således lösas i annan ordning.

Mot ovanstående bakgrund finner domstolen att länsstyrelsen har haft skäl att föreskriva om åtgärder som förhindrar bilkörning och parkering på stranden.

Är de förelagda åtgärderna lämpliga?

Mark- och miljödomstolen bedömer att de förelagda åtgärderna för att förhindra körning och parkering på stranden är lämpliga och väl avvägda.

För att förhindra de risker som den miljöfarliga verksamheten är således de förslag på alternativa åtgärder som klagandena redogjort för i målet inte är tillräckliga. Enligt domstolens bedömning är det nödvändigt att bilar helt utestängs från att köra och parkera på stranden för att uppnå syftet med de intressen som miljöbalken skyddar. Länsstyrelsens beslut är enligt domstolens bedömning inte heller oskäligt betungande för fastighetsägarna som blivit ålagda att vidta åtgärder. Vad som anförts om att de förelagda hindren försämrar åtkomst till området för räddningstjänsten utgör inte skäl att avstå från att förhindra biltrafik och parkering på stranden eftersom bommarna ska vara öppningsbara för räddningstjänsten. Inte heller behovet av funktionsanpassad åtkomst till strandområdet utgör hinder för de förelagda åtgärderna, då det finns andra sätt att åstadkomma denna åtkomst, vilka inte påverkar strandmiljön i samma utsträckning.

Sammantagen bedömning

Vad som anförts av de klagande resulterar inte i att mark- och miljödomstolstolen finner skäl att ändra länsstyrelsens beslut. Överklagandena ska därför avslås.

Mot bakgrund av den tid som har förflutit sedan länsstyrelsens beslut finner domstolen att tidsfristen för åtgärdernas fullgörande ska förlängas till den 31 maj 2024. Eftersom det är angeläget att åtgärderna vidas före sommarsäsongen 2024 kan tidsfristen inte flyttas fram ytterligare.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 3 (MMD-02)

Överklagande senast den 8 januari 2024

Vibeke Sylten

Joel Morales

I domstolens avgörande har deltagit chefsrådmannen Vibeke Sylten, ordförande, och tekniska rådet Joel Morales. Föredragande har varit beredningsjuristen Sara Törnkvist.

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

1. Malin Adler
Diamantvägen 13
285 36 Markaryd

2. Anders Ahlbeck
Katarina Bangata 56
116 39 Stockholm

3. Charlotta Ahlbeck
Rågångsvägen 40
312 71 Skummeslövsstrand

4. Katarina Ahlbeck
Katarina Bangata 56
116 39 Stockholm

5. Benny Almgren
Tillflyktsvägen 19 A
312 71 Skummeslövsstrand

6. Monica Almqvist
Skogsallen 1b
312 72 Skummeslövsstrand

7. Emeliv Andersson
Allarp 165
312 77 Skottorp

8. Jessica Andersson
jessica.and@gmail.com

9. Karl-Evert Andersson
Hovsvägen 13
312 94 Laholm

10. Kerstin Andersson
Ränneslöv 193
312 95 Laholm

11. Nils Andersson
Skogsvägen 16
435 38 Mölnlycke

12. Per-Ove Andersson
Västkustvägen 5
312 72 Skummeslövsstrand

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

13. Terese Andersson
Allarpsvägen 52
312 72 Skummeslövsstrand

14. Tony Andersson
Södra kustvägen 19
312 72 Skummeslövsstrand

15. Ulla-Britt Andersson
Fridasrovägen 3
241 32 Eslöv

16. Ulrika Andersson
Södra kustvägen 19
312 72 Skummeslövsstrand

17. Patrik Andreasson
Kristianstadsvägen 81
312 94 Laholm

18. Vivecka Aronsson
Kontorsvägen 4A
285 40 Markaryd

19. Jennica Arvidsson
Kristianstadsvägen 63
312 32 Laholm

20. Bodil Astell
Hallandsvägen 7
312 60 Mellbystrand

21. Mimi Astell
Hallandsvägen 7
312 60 Mellbystrand

22. Ronny Axelsson
Ränneslövsvägen 4
312 50 Vallberga

23. Bad för alla
c/o Gunnar Gullander och Ingrid Gullander
Söderläget 2
312 35 Laholm

24. Agneta Barle
Wingrens väg 1
312 72 Skummeslövsstrand

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

25. Anna-Karin Bengtsson
Torared Lillekull 572
313 97 Simlångsdalen

26. Lennarth Bengtsson
Luttehacksvägen 23
312 61 Mellbystrand

27. Martina Bengtsson
Vrångarp Kronvallstop
312 96 Laholm

28. Eva Benson
Klängtorp 176
312 94 Laholm

29. Gert-Åke Benson
Lindvägen 3
312 60 Mellbystrand

30. Lars Benson
Klängtorp 176
312 94 Laholm

31. Agneta Berglund
Lyckovägen 10C
312 71 Skummeslövsstrand

32. Jan Berglund
Lyckovägen 10C
312 71 Skummeslövsstrand

33. Hjärdis Blomqvist
Vegavägen 7
312 72 Skummeslövsstrand

34. Eva Bohlin
Hilders väg 17
312 60 Mellbystrand

35. Kjell Bohlin
Hilders väg 17
312 60 Mellbystrand

36. Eva Braunstein
Emil Pers väg 9
312 71 Skummeslövsstrand

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

37. Ulf Braunstein
Emil Pers väg 9
312 71 Skummeslövsstrand

38. Lena Bringsén
Föreningsgatan 5
302 49 Halmstad

39. Peter Bringsén
Föreningsgatan 5
302 49 Halmstad

40. Bo Brink
Norra Kustv 48
312 71 Skummeslövsstrand

41. Lena Broberg
Bjäredsvägen 27
312 51 Knäred

42. Åsa Broberg
Pålsjögatan 21b
254 40 Helsingborg

43. Therese Broman
TessanBroman@hotmail.com

44. Bengt-Arne Bursöheim
Junivägen 13
302 60 Halmstad

45. Åsa Bäcklund
Strandbyn 12
312 61 Mellbystrand

46. Anna-Lena Carlsson
Måsvägen 70
312 61 Mellbystrand

47. Annelie Carlsson
annelie.carlsson@orebro.se

48. Eva Carlsson
Södra Snedvägen 7
312 61 Mellbystrand

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

49. Tuve Colliander
Kärrvägen 16
312 60 Mellbystrand

50. Gert Cordes
Sjöstigen 1
681 61 Björneborg

51. Martin Cordes
Trädgårdsgatan 3
681 61 Björneborg

52. Carolin Cordes Maule
25 Dane road Dane lodge
St. Leonards-on-Sea
Storbritannien

53. Bengt Danielsson
Strandridarevägen 17
312 71 Skummeslövsstrand

54. Ingrid Danielsson
ingrid.danielsson22@gmail.com

55. Tenny Davidsson
Ängelholmsvägen 15
312 34 Laholm

56. Ann-Helene Djivjak
Köpmansgatan 7B
312 30 Laholm

57. Bengt Göran Edvard Ejnarsson
Mellby 525 Marbäckstorp
312 96 Laholm

58. Bengt-Ola Hjalmar Ejnarsson
Kummelgatan 230
253 60 Ramlösa

59. Carl-Göran Ejnarsson
Kustvägen 171 B
312 61 Mellbystrand

60. Kenneth Ejnarsson
Söderläget 20A
312 35 Laholm

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

61. Kim Ejnarsson, även ombud för 25, 57-60, 62, 140 och 144
Hedhusvägen 109
312 72 Skummeslövsstrand

62. Kristian Ejnarsson
Ängelholmsvägen 37
312 34 Laholm

63. Håkan Ejwertz
Margaretagatan 22A
312 31 Laholm

64. David Ekström
Mellby ängar 1
312 96 Laholm

65. Kerstin Ekström
Gitarrgatan 27
312 34 Laholm

66. Therese Ekström
Mellby ängar 1
312 96 Laholm

67. Berne Eliasson
Vinkelgatan 22
287 33 Strömsnäsbruk

68. Karina Eliasson
Vinkelgatan 22
287 33 Strömsnäsbruk

69. Linda Eliasson
lindaeliasson@gmail.com

70. AnnaGreta Enggaard
Perstorpsvägen 18, Ysby
312 94 Laholm

71. Ann-Mari Enggaard
Perstorpsvägen 1A
312 94 Laholm

72. Lars Engkvist
Rådjursstigen 2
312 71 Skummeslövsstrand

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

73. Chatrina Eriksson
Bellisgatan 9
262 62 Ängelholm

74. Eva Eriksson
evagubbarp@hotmail.se

75. Bodil Fast
Margaretagatan 18
312 31 Laholm

76. Karin Fjellström
Kristianstadsvägen 97
312 94 Laholm

77. Christer Forsmark
Ahlavägen 29
312 93 Laholm

78. Maria Franzén Rönn
Matrosvägen 19
312 72 Skummeslövsstrand

79. Catharina Friberg
Pilfinksvägen 13
312 61 Mellbystrand

80. Christian Frisk
Lingonstigen 16
312 60 Mellbystrand

81. Karin Fuchs
Lindhultsgatan 3B
253 60 Ramlösa

82. Fåglarnas samfällighetsförening
c/o Bengt Sjöberg
Nedre Långvinkelsgatan 41
252 34 Helsingborg

83. Elena Gianoli
Kustvägen 155
312 61 Mellbystrand

84. Anki Gran
Tjädervägen 14
312 75 Våxtorp

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

85. Anne Gunnarsson
Poppelvägen 2A
312 60 Mellbystrand

86. Gert Arne Gunnarsson
Tillflyktsvägen 4b
312 71 Skummeslövsstrand

87. Anita Gustafsson
Stenstorpsgatan 2
312 45 Veinge

88. Gert-Inge Gustafsson
Stenstorpsgatan 2
312 45 Veinge

89. Mats Gustafsson
Verners väg 2
312 69 Mellbystrand

90. Oscar Gustafsson
oscar-gustafsson@live.com

91. Ann-Christine Gustavsson
Fågelsång 66A
312 98 Våxtorp

92. Boel Göransson
Örtvägen 37
312 36 Laholm

93. Sven Hagström
Södra Skogaby 222
312 93 Laholm

94. Susanne Hajgato
Vintervägen3d
285 31 Markaryd

95. Jörgen Hansson
Svärdgränden 1
224 75 Lund

96. Anders Hantoft
Carl-Måns väg 6
312 96 Laholm

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

97. Kerstin Hantoft
Carl-Måns väg 6
312 96 Laholm

98. Annie Hartvigsson
Edenberga 567
312 95 Laholm

99. Åsa Helgesdotter
Helsingörskajen 6
252 66 Helsingborg

100. Lise-Lotte Helgesson
Stråkvägen 12
312 34 Laholm

101. Magnus Helgesson
Stråkvägen 12
312 34 Laholm

102. Pia Henling
Styrmansvägen 9
312 72 Skummeslövstrand

103. Danita Henriksson
Karlsrovägen 14
312 61 Mellbystrand

104. Jenny Henriksson
tostarpjenny@icloud.com

105. Kennet Henriksson
Karlsrovägen 14
312 61 Mellbystrand

106. Pierre Henriksson
Tostarp 115
284 91 Perstorp

107. Sara Henriksson
Fagottgränden 9a
224 68 Lund

108. Mats Hermansson
Liljevägen 5
312 32 Laholm

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

109. Åsa Hermansson
Liljevägen 5
312 32 Laholm

110. Cathrine Herrlin
Rosenvägen 5
312 32 Laholm

111. Harald Hertlein
An der Rosseiche 15
91227 Leinburg
Tyskland

112. Berth Hindgren
Laxgränd 2
312 33 Laholm

113. Tryggve Hjalmarsson
Lyckevägen 10
312 53 Hishult

114. Kristina Hollins
Sandgården
312 77 Skottorp

115. Michael Hollins
Sandgården
312 77 Skottorp

116. Charlotta Holmgren
Snäckvägen 3
312 60 Mellbystrand

117. Anna Hultin Olsson
Styrmansvägen 3B
312 72 Skummeslövsstrand

118. Carl Hägerström
Gösgränd 2
312 33 Laholm

119. ICA Nära Svens Livs
Stora Strandvägen 4
312 72 Skummeslövsstrand

120. Leif Ingelteg
Brödåkravägen 40
312 94 Laholm

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

121. Karl Isaksson
Doktorsgatan 17
312 72 Skummeslövsstrand

122. Bo Ivarsson
boivarsson@live.se

123. Kristina Ivarsson
Majvägen 10
302 91 Halmstad

124. Martin Jaasund
Kattarp Evabygget 6
312 52 Knäred

125. Pehr Jakobsson
Nannarp Kullen 1
341 72 Lidhult

126. Shelina Jannesson
Hallarsvägen 22
312 35 Laholm

127. Daniel Johansson
Bivägen 8C
269 31 Båstad

128. Evelina Johansson
lina_lobbe96@hotmail.se

129. Gunne Johansson
Gårdstigen 11
31260 Mellbystrand

130. Hans Erik Johansson
Gäddstigen 5
286 35 Örkelljunga

131. Ingela Johansson
Rågångsvägen 47
312 71 Skummeslövsstrand

132. Ingemo Johansson
Torpvägen 15
312 97 Laholm

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

133. Ingmar Johansson
Fiskarvägen 6
341 40 Ljungby

134. Jan Johansson
kungsbygget20@gmail.com

135. Kenny Johansson
kenny_duett@hotmail.com

136. Kerstin Johansson
kerstin_johansson_@hotmail.com

137. Leif Johansson
Mellby rundan 30
312 61 Mellbystrand

138. Lena Johansson
Mellby rundan 30
312 61 Mellbystrand

139. Lennart Johansson
Järnvägsleden 9
312 45 Veinge

140. Mikael Johansson
Syskonstigen 3
312 61 Mellbystrand

141. Niklas Johansson
Bigarråslingen 17
269 44 Båstad

142. Owe Johansson
Strandridarevägen 7
312 71 Skummeslövsstrand

143. Per Johansson
Påfågelvägen 7
312 60 Mellbystrand

144. Peter Johansson
Skogsflyvägen 3
313 50 Åled

145. Pia Johansson
Gårdstigen 11
31260 Mellbystrand

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

146. Pia Johansson
Kustvägen 41G
312 60 Mellbystrand

147. Rolf Johansson
Torpvägen 15
312 97 Laholm

148. Sissela Johansson
Rågångsvägen 47
31271 Skummeslövsstrand

149. Kerstin Johnsson
Fasanvägen 12
312 61 Mellbystrand

150. Pia Johnsson
pia-1963@hotmail.com

151. Stefan Johnsson
Basvägen 12
312 34 Laholm

152. Ilona Jonasson
Märta Ljunbergsvägen 49
341 35 Ljungby

153. René Jonsson
Rågångsvägen 88
312 71 Skummeslövsstrand

154. John Jönsson
Sunnanvägen 1
312 95 Laholm

155. Lisbeth Jönsson
Sunnanvägen 1
312 95 Laholm

156. Tommy Jönsson
Sunnanvägen 1
312 95 Laholm

157. Bo Göran Karén
Görans Väg 8
312 61 Mellbystrand

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

158. Dan Karlsson
Skogsgård 11
312 53 Hishult

159. Karina Karlsson
Munkagård 626
312 94 Laholm

160. Mona Karlsson
Långgatan 18
312 50 Vallberga

161. Ola Karlsson
Långgatan 18
312 50 Vallberga

162. Per Karlsson
Boarp Ekåsen 531
305 97 Eldsberga

163. Åsa Karlsson
Boarp Ekåsen 531
305 97 Eldsberga

164. Janet Kielert
Berndtssons väg 13
312 71 Skummeslövsstrand

165. Lennart Kielert
Berndtssons väg 13
312 71 Skummeslövsstrand

166. Hampus Kindblom
Södra Kattarp 339
312 93 Laholm

167. Björn Kjellman
Klövjevägen 2
187 31 Täby

168. Linda Kjellman
Strandridarevägen 23
312 71 Skummeslövsstrand

169. Caroline Klang
Mellbyrundan 36
312 61 Mellbystrand

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

170. Pontus Klang
Mellbyrundan 36
312 61 Mellbystrand

171. Ursula Klang
Antons Väg 1A
312 60 Mellbystrand

172. Dagny Klang Hindgren
Prästgårdsvägen 25C
312 51 Knäred

173. Elsie Knutsson
Månelysvägen 13 A
312 35 Laholm

174. Frida Knutsson
Bredgatan 25
312 50 Vallberga

175. Gert-Ove Knutsson
Måsvägen 70
312 61 Mellbystrand

176. Göran Knutsson
Månelysvägen 13 A
312 35 Laholm

177. Annika Kogsta
Grönatorgsvägen 2
312 60 Mellbystrand

178. Kenneth Kristensson
Rombergs väg 27
312 60 Mellbystrand

179. Alfred Kämpe Gunnarsson
Kustvägen 116
312 61 Mellbystrand

180. Claes Laheus
Mandolingatan 2
312 34 Laholm

181. Laholms kommun
Humlegången 6
312 80 Laholm

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

Ombud: Advokat Hans Nordström och biträdande jurist Jens Henrik Tönjum
c/o Wesslau Söderqvist Advokatbyrå Väst HB
Magasingatan 18A
411 18 Göteborg

182. Anette Larsen
Kolonivägen 6A
312 61 Mellbystrand

183. Annette Larsen
St Sigfridsvägen 13
287 32 Strömsnäsbruk

184. Charlotte Larsson
lottal73@icloud.com

185. Lena Larsson
Tärnvägen 20
312 61 Mellbystrand

186. Mats Larsson
Tärnvägen 20
312 61 Mellbystrand

187. Lena Leonardsson
Rådjursstigen 7
312 71 Skummeslövsstrand

188. Mats Leonardsson
Rådjursstigen 7
312 71 Skummeslövsstrand

189. Eric Lidfeldt
Skogspromenaden 5
312 72 Skummeslövsstrand

190. Inger Lidfeldt
Skogspromenaden 5
312 72 Skummeslövsstrand

191. Jan Liljeroth
Fiskarevägen 2
312 60 Mellbystrand

192. Peter Lincoln
Yrvädersgatan 190
254 73 Ödåkra

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

193. Anna Lindahl
Barkstigen 10
186 83 Vallentuna

194. Olof Lindahl
Barkstigen 10
186 53 Vallentuna

195. Gunilla Lindblom
Sunnerbovägen 19
312 72 Skummeslövsstrand

196. Mari Lindblom
Skottorp Marbäck Anderstorp 1
312 96 Laholm

197. Kerstin Lindell
Gullarpsvägen 22
241 32 Eslöv

198. Lars Lindström
Trulstorpsvägen 6
312 61 Mellbystrand

199. Patrik Ljungberg
ljungbergpatrik610@gmail.com

200. Jessica Luthman
Rågångsvägen 40
312 71 Skummeslövsstrand

201. Harriet Lönn
Kärr 99
312 98 Våxtorp

202. Urban Lönn
Smultronslingan 19
269 44 Båstad

203. Carolina Magnusdotter
Odalgatan 3
312 32 Laholm

204. Angela Magnusson
Kustvägen 76
312 60 Mellbystrand

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

205. Bertil Magnusson
Rapphönsvägen 7
312 61 Mellbystrand

206. Helene Magnusson
Ivägen 21
31235 Laholm

207. Kjell Magnusson
Kustvägen 76
312 60 Mellbystrand

208. Kristin Magnusson
Uardavägen 33
224 71 Lund

209. Magnus Magnusson
Korskulla Brovägen 9
312 96 Laholm

210. Michael Magnusson
Slåttervägen 19
312 32 Laholm

211. Lars Malm
Fasanvägen 50
312 61 Mellbystrand

212. Mårten Malmberg
Folkesväg 9
312 60 Mellbystrand

213. Jonas Malmsjö
Björnbärsvägen 29
312 61 Mellbystrand

214. Derek Martin
Fäladsvägen 78
312 72 Skummeslövsstrand

215. Gudrun Martin
Fäladsvägen 78
312 72 Skummeslövsstrand

216. Leif Mauritzson
Floravägen 21
244 41 Kävlinge

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

217. Nils Mauritzson
Floravägen 21
244 41 Kävlinge

218. Bo Modin
Lyckovägen 9 B
312 71 Skummeslövsstrand

219. Monika Modin
Lyckovägen 9 B
312 71 Skummeslövsstrand

220. Ronny Mårtensson
Måsvägen 76
312 61 Mellbystrand

221. Roxina Möller
Perstorp 304
312 94 Laholm

222. Jonas Mörck
Fiskebyn 10
312 60 Mellbystrand

223. Linda Mörck
Fiskebyn 10
312 60 Mellbystrand

224. Anna Newman
Röke 4034
282 93 Röke

225. Thomas Nielsen
Östergårdsvägen 10
302 93 Halmstad

226. Agneta Nilsson
Norra Kustvägen 49
312 71 Skummeslövsstrand

227. Anna Nilsson
Kustvägen 200
312 61 Mellbystrand

228. Ann-Marie Nilsson
Odens väg 54
312 73 Skummeslövsstrand

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

229. Bo Nilsson
Lodjursvägen 17
312 61 Mellbystrand

230. Carl-Gustav Nilsson
Norra Kustvägen 87
312 71 Skummeslövsstrand

231. Christer Nilsson
Norra Kustvägen 49
312 71 Skummeslövsstrand

232. Evelina Nilsson
Nordanåvägen 12
312 53 Hishult

233. Göran Nilsson
Nyponvägen 1
312 31 Laholm

234. Ingela Nilsson
Mejramgången 9
312 36 Laholm

235. Ingemar Nilsson
Snäckvägen 3
312 60 Mellbystrand

236. Irene Nilsson
Nyponvägen 1
312 31 Laholm

237. Johan Nilsson
Smeagatan 2B
434 36 Kungsbacka

238. Johanna Nilsson
Hallarsvägen 32
312 35 Laholm

239. Marianne Nilsson
Ljungvägen 7
312 61 Mellbystrand

240. Ulla Nilsson
Snäckvägen 3
312 60 Mellbystrand

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

241. Kjell Nordén
Sjövägen 1A
312 35 Laholm

242. Sofia Norström
Dannäsvägen 27
331 71 Forsheda

243. Kenneth Nyander
Fiskaregatan 10
312 72 Skummeslövsstrand

244. Ann-Marie Nyberg
Skogsallen 18A
312 72 Skummeslövsstrand

245. Lars-Olof Nyberg
Skogsallen 18A
312 72 Skummeslövsstrand

246. Vigo Nyberg
Minnesvägen 1
353 23 Växjö

247. Keith Ohlqvist
Hallgatan 9
312 45 Veinge

248. Anders Ohlsson
Rydholmsvägen 3
312 71 Skummeslövsstrand

249. Mattias Ohlsson
Tjushultsgatan 26
287 32 Strömsnäsbruk

250. Ulla-Britt Ohlsson
Rydholmsvägen 3
312 71 Skummeslövsstrand

251. Bengt Olsson
Cirkelvägen 12
312 61 Mellbystrand

252. Conny Olsson
Södra Strandvägen 64
312 61 Mellbystrand

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

253. Emma Olsson
emma.l.olsson@hotmail.com

254. Gert Olsson
Valhallavägen 9
312 73 Skummeslövsstrand

255. Johanna Olsson
Ryssgatan 6A
312 30 Laholm

256. Kerstin Olsson
Äppelvägen 9
312 61 Mellbystrand

257. Mikael Olsson
Tvärvägen 6
312 60 Mellbystrand

258. Noomi Olsson
Cirkelvägen 12
312 61 Mellbystrand

259. Sven-Ingvar Olsson
Styrmansvägen 3B
312 72 Skummeslövsstrand

260. Tommy Olsson
Äppelvägen 9
312 61 Mellbystrand

261. Carina Oltner
Linnéas Väg 13
312 72 Skummeslövsstrand

262. Ingemar Paulsson
Karinsväg 6
312 61 Mellbystrand

263. Olof Paulsson
Karinsväg 6
312 61 Mellbystrand

264. Anitha Persson
Västkustvägen 5
312 72 Skummeslövsstrand

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

265. Inga-Lisa Persson
Korallsvägen 2
432 79 Tvååker

266. Krister Persson
Tormarpsvägen 14
312 95 Laholm

267. Pontus Persson
pont.persson@gmail.com

268. Linda Peterson
lindapeterson77@hotmail.com

269. Billy Petersson
Strandridarevägen 23
312 71 Skummeslövsstrand

270. Carina Petersson
Kärrmesvägen 39
312 72 Skummeslövsstrand

271. Kristian Petersson
Kärrmesvägen 39
312 72 Skummeslövsstrand

272. Lillvor Pettersson
Fasanvägen 77
312 61 Mellbystrand

273. Sven Pettersson
Fasanvägen 77
312 61 Mellbystrand

274. Mattias Pålsson
c/o Brickpack AB
Repslagaregatan 12
312 32 Laholm

275. Magnus Ragnarsson
Stora Strandvägen 2A
312 72 Skummeslövsstrand

276. Sten Ragnarsson
Mariebergsvägen 8
590 38 Kisa

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

277. Kristian Ragnvaldsson
kristian.ragnvaldsson@gmail.com

278. Johanna Rosberg
Murkelvägen 1
281 46 Tormestorp

279. Roger Rosberg
Murkelvägen 1
281 46 Tormestorp

280. Ingmar Rundberg
Norra Kustvägen 74 och 76
312 71 Skummeslövsstrand

281. Annika Runesson
Allarpsvägen 27
312 72 Skummeslövsstrand

282. Johan Runesson
Allarpsvägen 27
312 72 Skummeslövsstrand

283. Hanna Runsten Wedén
Gårdsvägen 11
312 71 Skummeslövsstrand

284. Ulla Rönn
Öjabylvägen 23A
352 74 Växjö

285. Annika Salander
Lingonslingan 6
269 44 Båstad

286. Eva Salander
Tegelbruksvägen 10
312 32 Laholm

287. Samhällsbyggnadsnämnden i Laholms kommun
312 80 Laholm

Ombud: Kommunjurist Karin Højman och kanslichef Jonas Pålsson
c/o Laholms kommun
Humlegången 6
312 80 Laholm

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

288. Mikael Sanden
Stigbergsgatan 3
312 40 Genevad

289. Annelie Sjö
Nyponvägen 12
312 31 Laholm

290. Glenn Sjö
Tallsätravägen 7
312 71 Skummeslövsstrand

291. Marie Sjögren
sjogren007@gmail.com

292. Agneta Skantz
Rödhakevägen 31
312 61 Mellbystrand

293. Gert Skantz
Rödhakevägen 31
312 61 Mellbystrand

294. Skummeslövs Badortsförening
c/o Owe Ericson
Norra Kustvägen 56
312 73 Skummeslövsstrand

295. Skummeslövs Tångallmännings Samfällighetsförening, 717908-7965
c/o Åke Hantoft
Styrmansvägen 7
312 72 Skummeslövsstrand

Ombud: Advokat Johanna Lindqvist och biträdande jurist Erika Sköld
Advokatfirman Lindahl KB
Box 11911
404 39 Göteborg

296. Reinhard Stefansson
Mellby 409
312 96 Laholm

297. Petra Stejre
Gråskärsgatan 94
421 59 Västra Frölunda

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

298. Gert Steneloo
Sibbarp 3394
283 91 Osby

299. Stefan Stigemyr
Östra Vasagatan 25 d
568 32 Skillingaryd

300. Malin Strand
c/o Brickpack
Repslagaregatan 12
312 32 Laholm

301. Strand För Alla
c/o Mats Olofsson
Trädgårdsgatan 4
312 30 Laholm

302. Ingrid Sturén
Ronnebygatan 51
252 50 Helsingborg

303. Ann-Kristin Sturesson
Röcklavägen 8
287 34 Strömsnäsbruk

304. Johnny Sturesson
Långalt
286 92 Örkelljunga

305. Ingalill Ståhl
Svanaboda 15
343 94 Älmhult

306. Krister Ståhl
Svanaboda 15
343 94 Älmhult

307. Anette Svensson
Janssons väg 8 A
312 77 Skottorp

308. Annelie Svensson
Neptunusvägen 5
312 72 Skummeslövsstrand

309. Camilla Svensson
Boalt 1389
286 92 Örkelljunga

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

310. Carina Svensson
Sibyllavägen 29A
312 60 Mellbystrand

311. Curt Arne Svensson
Lodjursvägen 2
312 61 Mellbystrand

312. Ingegerd Svensson
Lodjursvägen 2
312 61 Mellbystrand

313. Jan Svensson
jdjmah@icloud.com

314. Kenneth Svensson
Janssons väg 8 A
312 77 Skottorp

315. Lars-Rune Svensson
Lindliden 14
286 36 Örkelljunga

316. Patricia Svensson
Bivägen 8C
269 31 Båstad

317. Peter Svensson
Backagårdsvägen 32
266 75 Hjärnarp

318. Staffan Svensson
Sibyllavägen 29A
312 60 Mellbystrand

319. Sven Erik Svensson
Minkvägen 8
312 71 Skummeslövsstrand

320. Elenor Söderström
Gamlebygatan 6 lgh 1003
31230 Laholm

321. Peter Söderström
Vitsippevägen 3
312 32 Laholm

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

322. Ann Sörensen
Svampvägen 1
312 60 Mellbystrand

323. Kajsa Sörman
Klägstorp 175
312 94 Laholm

324. Christina Thylander
Gårdsallén 21
245 62 Hjärup

325. Annette Tillgren
Brodds Väg 13
312 61 Mellbystrand

326. Erica Toftner Enggaard
Perstorpsvägen 14
312 94 Ysby

327. Ann Toninelli
Edbo Måsvägen 66a
312 61 Mellbystrand

328. Robert Toninelli
Edbo Måsvägen 66a
312 61 Mellbystrand

329. Ken Torvaldsson
Edenberga 568
312 95 Laholm

330. Lars-Olof Tuveßson
l.o.t@live.se

331. Annie Törnros
Sjöängsvägen 17
285 38 Markaryd

332. Hans Uhrus
Tällbergsgård 3
167 71 Bromma

333. Erika Wahlsten
Folkes Väg 11
312 60 Mellbystrand

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

334. Peter Walldén
Anemonvägen 9
312 50 Vallberga

335. Daniel Vedin
Påfågelvägen 8
312 60 Mellbystrand

336. Catarina Vesterlund
Strandridarevägen 7
312 71 Skummeslövsstrand

337. Mattias Vesterlund
Strandridarevägen 16
312 71 Skummeslövsstrand

338. Arne Westman
c/o Fastighetsbyrån i Ulricehamn
Boråsvägen 2
523 24 Ulricehamn

339. Marie Widell
Lilla Bergaliden 7
252 23 Helsingborg

340. Åke Wirdahl
Tors väg 15 B
312 73 Skummeslövsstrand

341. Karin Wirén
Ystadsgatan 16 A
252 50 Helsingborg

342. Åsa Wullt
Kolonivägen
312 61 Mellbystrand

343. Inger Zackrisson
Storgatan 21 E
312 30 Laholm

344. Mickael Zackrisson
Storgatan 21 E
312 30 Laholm

345. Eva Åhlund
Stora Strandvägen 2b
312 72 Skummeslövsstrand

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

346. Christian Åkerberg
christian.akerberg@gmail.com

347. Henrik Åkesson
Slåttervägen 35
312 32 Laholm

348. Ulrika Åkesson
Slåttervägen 35
312 32 Laholm

SändlistaVÄNERSBORGS TINGSRÄTT
R6INKOM: 2023-04-24
MÅLNR: M 1817-23
AKTBIL: 2

Överklagande av Samhällsbyggnadsnämndens i Laholms kommun beslut den 24 februari 2021, SBN § 45, avseende tillsyn av motorfordonstrafik på stranden vid Mellbystrand och Skummeslövsstrand

Beslut

1. Länsstyrelsen förelägger Skummeslövs tångallmännings samfällighetsförening, såsom ägare av fastigheten Skummeslöv S:15, att:

Sätta upp bommar vid fastighetens nedfarter till stranden i Skummeslövsstrand från Fiskaregatan, Wingrens väg, Skogsallén, Jungmansvägen, Styrmansvägen, Doktorsgatan, Stora Strandvägen, Tallsättravägen, Rydholmsvägen, Skogspromenaden, Berndtssons väg, Kattvägen och Vallbergavägen för att förhindra körning och parkering på stranden.

Bommarna ska förses med lås och räddningstjänsten ska få tillgång till nycklar. Om räddningstjänsten skriftligen intygar att någon nedfart inte kommer att användas som räddningsväg, får fasta trafik hinder såsom stolpar eller stora stenar användas i stället för bom. Uppförda trafik hinder ska, oavsett utformning, förhindra att bilar kan passera och inte kunna rubbas av allmänheten.

Åtgärderna ska vara utförda senast den 30 april 2024.

2. Länsstyrelsen förelägger Mikael Johansson, Kristian Klemner, Kim Ejnarsson, Kenneth Ejnarsson, Peter Johansson, Bengt Göran Edvard Ejnarsson, Carl-Göran Ejnarsson, Bengt-Ola Hjalmar Ejnarsson och Anna-Karin Bengtsson, såsom ägare av fastigheten Mellby 10:10 att:

Sätta upp en bom vid fastighetens nedfart från Ejdervägen till stranden i Mellbystrand för att förhindra körning och parkering på stranden.

Bommen ska förses med lås och räddningstjänsten ska få tillgång till nyckeln. Om räddningstjänsten skriftligen intygar att nedfarten inte kommer att användas som räddningsväg, får ett fast trafik hinder såsom stolpar eller stora stenar användas i stället för bom. Uppfört trafik hinder ska, oavsett utformning, förhindra att bilar kan passera och inte kunna rubbas av allmänheten.

2023-04-11

Åtgärden ska vara utförd senast den 30 april 2024.

3. Länsstyrelsen förelägger Laholms kommun, Mikael Schönbeck, Bo Göran Karén, Niklas Karlsson, Karitha Karlsson och Norrahammar-Tabergsbygdens Barnkoloniförening, såsom ägare av fastigheten Mellby S:33 att:

Sätta upp en bom vid fastighetens nedfart från Kolonivägen till stranden i Mellbystrand för att förhindra körning och parkering på stranden.

Bommen ska förses med lås och räddningstjänsten ska få tillgång till nyckeln. Om räddningstjänsten skriftligen intygar att nedfarten inte kommer att användas som räddningsväg, får ett fast trafikhinder såsom stolpar eller stora stenar användas i stället för bom. Uppfört trafikhinder ska, oavsett utformning, förhindra att bilar kan passera och inte kunna rubbas av allmänheten.

Åtgärden ska vara utförd senast den 30 april 2024.

4. Länsstyrelsen förelägger Fåglarnas Samfällighetsförening, såsom ägare av fastigheten Mellby S:36, att:

Sätta upp en bom vid fastighetens nedfart från Mellbyvägen till stranden i Mellbystrand för att förhindra körning och parkering på stranden.

Bommen ska förses med lås och räddningstjänsten ska få tillgång till nyckeln. Om räddningstjänsten skriftligen intygar att nedfarten inte kommer att användas som räddningsväg, får ett fast trafikhinder såsom stolpar eller stora stenar användas i stället för bom. Uppfört trafikhinder ska, oavsett utformning, förhindra att bilar kan passera och inte kunna rubbas av allmänheten.

Åtgärden ska vara utförd senast den 30 april 2024.

5. Överklagandena avslås i övrigt.

Beskrivning av ärendet

Historik

Föreningen Strandmiljö Laholm har under många år påtalat och till tillsynsmyndigheten, Samhällsbyggnadsnämnden i Laholms kommun (tidi-

2023-04-11

gare Miljö- och byggnadsnämnden), anmält ett antal risker som motorfordonstrafik och parkering på stranden innebär såsom oljespill, nedskräpning, packad sand som medför försämrade dynbildning, buller, avgaser samt skador på växt- och djurliv.

Mark- och miljödomstolen vid Vänersborgs tingsrätt har i dom den 26 november 2018 (mål nr M 864-18 och M 865-18) förbjudit Laholms kommun att främja motorfordonstrafik och parkering av motorfordon på strandområdena i Skummeslövsstrand och Mellbystrand på vissa i domen särskilt angivna sätt. Efter överklagande från kommunen har Mark- och miljööverdomstolen sedan i dom den 20 juni 2019, M 11839-18 (MÖD 2019:23), fastställt mark- och miljödomstolens dom.

Sedan Strandmiljö Laholm den 10 september 2019 inkommit med begäran om att nämnden ska vidta erforderliga tillsynsåtgärder så att verksamheten med bilkörning på stränderna i Skummeslövsstrand och Mellbystrand upphör, beslutade nämnden den 21 oktober 2019, dnr Mi-2019-1548, att skrivelsen från föreningen inte föranleder någon åtgärd från kommunens sida.

Strandmiljö Laholm överklagade nämndens beslut till länsstyrelsen som den 17 januari 2020, dnr 8036-19, beslutade att upphäva nämndens beslut och visade ärendet åter till nämnden för erforderlig handläggning. Som skäl för beslutet angavs följande.

Länsstyrelsen bedömer inledningsvis att det inte finns skäl att anta att Laholms kommun inte följt det förbud mot att främja motorfordonstrafik och parkering av motorfordon som Mark- och miljödomstolen i Vänersborg meddelat i dom den 16 november 2018 (mål M 844-18 och 865-18). Det saknas därför skäl att ändra nämndens nu överklagade beslut i den frågan. Som framgår av Mark- och miljööverdomstolens dom, kan dock fler anses vara verksamhetsutövare.

Länsstyrelsen bedömer att markägarna har möjlighet att styra över om motorfordonstrafik ska förekomma på stränderna i den omfattning som är aktuell under sommarmånaderna. De har möjlighet att vidta åtgärder som begränsar eller helt hindrar motortrafiken som sådan eller minimerar de risker som följer av verksamheten. Enligt länsstyrelsens bedömning har nämnden således möjlighet att rikta förelägganden eller förbud mot markägarna, vilka också är att betrakta som verksamhetsutövare. Detta gäller även kommunen, om den äger mark där strandtrafiken sker.

I sitt överklagade beslut har nämnden, såvitt kan utläsas av beslutet, inte tagit ställning till om det finns skäl att ställa några krav gentemot markägarna. Verksamhetsutövare har, även om verksamheten (strandtrafiken) varken är tillstånds- eller anmälningspliktig, en skyldighet att följa miljöbalkens allmänna hänsyns-

2023-04-11

regler – bl.a. försiktighetsprincipen och lokaliseringsregeln (2 kap. 3 och 6 §§ MB) – och regeln om egenkontroll i 26 kap. 19 § miljöbalken. Det aktuella området är också av riksintresse för naturvård och friluftsliv enligt 3 kap. 6 § och 4 kap. 2 § miljöbalken.

Enligt den nämnda försiktighetsprincipen krävs det inte någon faktiskt konstaterbar skada eller olägenhet som exempelvis oljespill för att tillsynsmyndigheten ska kunna vidta tillsynsåtgärder. Risken för skador eller olägenheter är fullt tillräcklig för att en närmare utredning och bedömning av om ett föreläggande eller förbud krävs.

I förevarande fall har Mark- och miljööverdomstolen också uttalat att strandkörningen och strandparkeringen medför sådana risker att det finns behov av tillsynsåtgärder. Nämndens beslut ska upphävas och ärendet återförvisas till nämnden för utredning och bedömning utifrån ovannämnda lagrum av om det finns skäl att meddela något föreläggande eller förbud mot markägarna.

Halmstads tingsrätt frikände den 20 mars 2020 (mål nr B 377-20) en tilltalad för brott mot terrängkörningslagen efter att hen kört bil på stranden i Mellbystrand. I domskälen uttalade tingsrätten bl.a. följande.

Mot bakgrund av att det under lång tid förekommit motortrafik på det aktuella strandavsnittet, att denna trafik tidigare varit i viss mån reglerad på så sätt att det med skyltar anvisats var parkering fick ske, att det efter det att dessa skyltar togs bort fortsatt förekomma motortrafik på platsen som det såvitt framkommit inte ingripits mot samt att det därefter inte genom skyltar eller på annat sätt manifesterats att det inte skulle vara tillåtet att köra på stranden, är det aktuella strandavsnittet att anse som en plats som allmänt används för trafik med motorfordon. Tingsrättens slutsats är därför att den del av stranden där [NN] körde i detta sammanhang är att anse som väg och inte som terräng. Eftersom [NN] inte har kört i terräng på barmark, i den mening som detta begrepp har enligt terrängkörningslagen och förordningen om vägtrafikdefinitioner, ska [hen] frikännas från åtalet.

Den 25 maj 2020 beslutade Hovrätten för Västra Sverige (mål nr B 2683-20) att fastställa tingsrättens domslut. Av domskälen framgår att åklagaren inte har visat att förhållandena vid tiden för körningen var sådana att platsen då utgjorde ”terräng” i terrängkörningslagens mening. Domen ska däremot inte förstås som att hovrätten i ett generellt perspektiv har ”slagit fast” att stranden utgör en väg.

Nuvarande ärende

2023-04-11

Samhällsbyggnadsnämnden i Laholms kommun (nämnden) beslutade den 24 februari 2021, SBN § 45, att det för närvarande inte finns skäl att vidta ytterligare åtgärder när det gäller motorfordonstrafiken på stranden. Som skäl för beslutet angavs bl.a. följande.

Utifrån tillsynen som har utförts under 2020 bedömer nämnden att det för närvarande inte finns skäl att meddela föreläggande eller förbud för att minskar riskerna för skador eller olägenheter till följd av motorfordonstrafiken på stranden. I tillsynen har markägarna redovisat en egenkontroll som visar att en riskbedömning finns och åtgärder för eventuellt spill och läckage finns. Avgränsningar har även skett på stranden i form av trästolpar som spärrar av vissa områden för motorfordonstrafik. Nämndens bedömning är utifrån förhållandena som är idag på stranden, och om avspärrningarna eller annat ändras kan även bedömningen komma att ändras.

Under rubriken ”Ärendebeskrivning” i beslutet framgår följande:

Föreningen Strandmiljö Laholm och enskilda personer har under flera år framfört klagomål och påtalat risker med motorfordonstrafik och parkering på stranden.

Mark- och miljööverdomstolen har i dom (M 11839-18) från den 20 juni 2019 bedömt att motorfordonstrafik och parkering på stranden med hänsyn till omfattningen är miljöfarlig verksamhet enligt miljöbalkens regler. Både Laholms kommun och markägare ansågs vara verksamhetsutövare i miljöbalkens mening och har ansvar över och möjlighet att styra trafiken på stranden. I domen förbjöds kommunen att främja motorfordonstrafik och parkering på stranden, vilket efterlevdes genom att kommunen tog bort hänvisningar till parkering och avgränsningar (betong-sugor).

Eftersom motorfordonstrafiken på stranden klassas som miljöfarlig verksamhet är kommunen enligt 26 kap. miljöbalken, MB, skyldig att utöva tillsyn, vilket nämnden har utfört under 2020. Tillsyn har skett genom att nämnden har begärt in skriftlig redovisning av markägare om vilka åtgärder som skett och vad som planeras att göras för att begränsa eller hindra motorfordonstrafik och parkering på stranden.

Efter första redovisningen från markägarna har sedan de fastigheter där det går att köra på sorterats ut. På dessa fastigheter har miljöenheten begärt in dokumenterad egenkontroll från markägarna. De inlämnade egenkontrollerna som har liknande innehåll tar upp riskerna med trafiken och eventuella åtgärderna som markägarna har tänkt göra vid olyckor och spill. Nämnden har även själv varit på plats på stranden och gjort en

2023-04-11

bedömning av vilka fastigheter det går att köra på. På de fastigheter där det inte finns tillgång till nedfarter eller att de har spärrats av med trästolpar har ärendena avslutats. Miljöenheten bedömer att de redovisade egenkontrollerna är i tillräcklig omfattning. Miljöenheten anser dock att markägarnas tillsyn på stranden ska ske minst 2 gånger per år, förslagsvis en gång innan badsäsong och en gång efter. Tillsynsärendena har hanterats i enskilda ärenden till varje fastighet. Då egenkontrollerna anses vara av tillräcklig omfattning har dessa ärenden avslutats. Även om ärendena avslutats kan nämnden i framtiden komma att göra tillsyn på stranden på eget initiativ eller vid klagomål.

Strandmiljö Laholm och Åke Elofsson har överklagat nämndens beslut och yrkar i första hand att länsstyrelsen ska förelägga nämnden att vidta åtgärder för att Laholms kommun respektive berörda fastighetsägare ska tillse att motorfordonstrafiken och parkeringen på berörda stränder förhindras. I andra hand yrkas att länsstyrelsen återförvisar ärendet till nämnden för ytterligare beredning. Som skäl för beslutet har anförts bl.a. följande.

Mark- och miljööverdomstolen har i dom den 20 juni 2019 (mål nr M 11839-18) förbjudit Laholms kommun att främja trafik med motorfordon och parkering på stränderna i Mellbystrand och Skummeslövsstrand. Domstolen har även konstaterat att körningen på stranden är miljöfarlig verksamhet. Kommunen är skyldig att utöva tillsyn över den miljöfarliga verksamheten.

Kommunen har begärt in underlag från fastighetsägarna med information om vad de vidtar för åtgärder för att begränsa och förhindra den miljöfarliga verksamheten. Kommunen har därefter godtagit de svar som lämnats av fastighetsägarna och accepterat att de enbart görs egenkontroll av den miljöfarliga verksamheten.

Det kan konstateras att ingen fastighetsägare vidtagit någon åtgärd som har någon faktisk effekt på körningen på stranden. Fastighetsägarna skulle med mycket enkla medel kunna begränsa strandkörningen. Så har inte skett. Kommunen har inte heller redogjort för vilka bedömningar som ligger till grund för kommunens syn på fastighetsägarnas uteblivna åtgärder. Kommunen konstaterar enbart, utan angivande av skäl för detta, att ”de redovisade egenkontrollerna är i tillräcklig omfattning”.

Kommunens agerande drivs enbart utifrån politiska uppfattningar om att det ska gå att köra och parkera bilar på stränderna. Kommunens agerande saknar i dessa delar helt stöd i lag.

2023-04-11

Den verksamhet som bedrivs på stranden i form av bilkörning är farlig både för växtliv, djurliv och människa. Dessutom föreligger det en betydande risk för mycket svåra konsekvenser för djur, växter eller människor vid en olycka (kroppsskador, oljespill, skrothantering etc). Det finns idag inga åtgärder för att begränsa och riskminimera dessa verksamheter.

Överklagandet omfattar samtliga fastigheter på stranden i Mellbystrand och Skummeslövsstrand. Undertecknad delar inte kommunens syn att det inte körs bil på vissa delar av stranden. Under högsäsong så används i stället hela stranden för bilkörning och parkering. Detta gäller även de delar av stranden där sanden är mjukare. Länsstyrelsens beslut bör därför omfatta även dessa fastigheter.

Följande fastigheter omfattas av överklagandet: Mellby 1:90, 10:10, 14:4, 15:1, 2:12, 2:7, 3:29, 5:47, 7:22, 7:49, S:29, S:32, S:33 och S:36, Skummeslöv S:15, Västra Mellby 2:19 och 6:1, Åmot 1:41, 1:79, 2:256 och 2:4.

Det är angeläget att länsstyrelsen ändrar kommunens beslut. Kommunen har i detta fall grovt underlåtit att tillämpa den tillsynsplikt som följer av miljöbalken.

Strandmiljö Laholm har även anfört följande. Enligt vad föreningen uppfattat innebär den avsaknad av reglering som nu råder att det är tillåtet att köra i 70 km/h som är bashastigheten om inget annat anges och parkera var man vill. Polisen har meddelat att den inte avser att göra någon tillsyn, eftersom den friande domen 2020-05-25 Mål nr B 2683-20 i hovrätten avseende brott mot terrängkörningslagen innebär att det inte är meningsfullt att göra en förundersökning för att sen åtala och lagföra de som kör eller parkerar på badstranden. Detta trots att det uppenbarligen är trafikfarligt med den oreglerade trafiken mitt bland badande och lekande. De anordningar som enligt lag ska finnas för att förhindra trafikolyckor vid anläggande av väg respektive parkeringsplatser saknas helt, bl.a. utpekade körfält, hastighetsbegränsningar, separering av motorfordons trafik från gång- och cykeltrafik, övergångsställen samt anvisade parkeringsplatser som avgränsats från ytor avsedda för rekreation såsom bad och lek. Vi kommer att uppmana alla som tar barn med sig till stranden att de har noga uppsikt över både biltrafiken och barnen. Tidigare har flera olyckor inträffat i Sverige och utomlands där barn skadats p.g.a. att badstränder använts som parkeringsplatser. Först efter att två treåringar dödades av backande bilar som tillåtits parkera på badstränder i Florida förbjöds sådan parkering. För något år sen dödades ett barn av en backande bil på en campingplats i Sverige. Något sådant får bara inte hända på badstränderna i Mellbystrand och Skummeslövsstrand. Vem är ansvarig om det skulle hända? Kommunen, Länsstyrelsen, Polisen,

2023-04-11

Transportstyrelsen, föraren, föräldrarna eller barnet? Knappast barnet eftersom Sverige antagit FN:s barnkonvention som lag.

Skummeslövs tångallmännings samfällighetsförening, Mikael Johansson, Kristian Klemner, Kim Ejnarsson, Kenneth Ejnarsson, Peter Johansson, Bengt Göran Edvard Ejnarsson, Carl Göran Ejnarsson, Bengt-Ola Hjalmar Ejnarsson och Anna-Karin Bengtsson har beretts tillfälle att yttrat sig över överklagandena. De har anfört bl.a. följande.

Stranden har nyttjats för samfärdsl, rekreation, fiske, bärgning av tång m.m. så länge det har funnits människor i trakten. Tidigare fanns även tidtabellsbunden busstrafik på stranden. En överväldigande majoritet av medborgarna stödjer ett bevarande av nuvarande ordning. Frågan är prövad juridiskt. Enligt dem står det sålunda klart att fordonstrafik och parkering på stranden är från alla aspekter tillåten så länge fastighetsägarna tillåter detta samt att verksamheten sker och regleras i överensstämmelse med den grundlagsfästa proportionalitetsprincipen.

Kommunen främjar inte trafik på stranden. Tvärtom sker och har historiskt skett en samverkan och samråd mellan dem och kommunen som tillsynsmyndighet gällande alla möjliga frågor som berör stranden och strandheden. Särskild uppmärksamhet har ägnats miljöfrågor – särskilt fordon på stranden. Klaganden påstår att ”ingen fastighetsägare har vidtagit någon åtgärd som har någon faktisk effekt på körningen på stranden”. Detta är en felaktig uppgift. Fastighetsägare har gjort avspärningar med pålar, vilka har delat upp stranden i flera separerade zoner till förhindrande av trafik på stranden. Avspärningarna är försedda med förbudsskyltar mot genomfart och stolparna har försetts med reflexer. Genom avspärningarna har även helt bilfria zoner tillskapats. Räddningstjänsten kan passera. Avspärningarna har haft god effekt och genomfartstrafik är förhindrad. Under huvuddelen av året är trafiken ned till de tillåtna zonerna mycket begränsad. Hög frekvens av fordon förekommer under ett begränsat antal dagar under semesterperioden, om det är varmt i såväl luft som vatten samt inte blåser för mycket. Det kan påtalas att det i övrigt saknas mark för parkering av det antal fordon som kan förekomma dessa begränsade dagar.

Den nedfartstrafik som sker för att parkera på stranden sker med låga hastigheter. Hastigheten på stranden är låg och begränsad. Vad i övrigt klaganden skriver om utpekade körfält, övergångsställen, m.m. är uppenbarligen inte genomförbara åtgärder på en genom väder och vind föränderlig strand. Vad gäller ansvarsfrågor har alla ett eget ansvar. Det gäller såväl på stranden som på exempelvis stormarknadsparkeringar, Våxtorps marknad och liknande platser där fordon förekommer. Den som framför ett fordon måste tillse att det inte finns någon i vägen som kan skadas och den som har tillsyn över ett barn har ansvar för att barnet inte kommer i vägen för ett fordon. Den som bedömer det lämpligt kan alltid uppehålla sig i en bilfri zon. Några olyckor eller incidenter har inte

2023-04-11

kommit till fastighetsägarens kännedom. Risker av den typ som klaganden anför finns inte. Särskilt inte i ”betydande omfattning”. Proportionerliga och effektiva åtgärder har vidtagits för att kontrollera och styra trafiken på stranden. Arbetet med uppföljning av vidtagna åtgärder sker genom den regelbundna kommunikation som kommunen har med fastighetsägarna. Som ovan nämnts kommer vissa kompletteringar av avspärningarna att göras under året.

Bo Göran Karén har beretts tillfälle att yttra sig över överklagandena. Han har bl.a. anfört följande.

På hans fastighet Mellby 15:1 har han stängt av en del av stranden för biltrafik sedan två år tillbaka genom avspärning med pålar. Avspärningen är försedd med förbudsskyltar mot genomfart samt stolpar med reflexer. Som fastighetsägare har han aldrig upplevt att det har varit några problem med trafiken på stranden. Han kan tänka sig att stänga av ytterligare en bit av sin strand om det visar sig att det finns behov av det.

Laholms kommun har beretts tillfälle att yttrat sig över överklagandena. Kommunen har anfört bl.a. följande.

Kommunens inställning är att klagandens överklaganden ska avslås och att länsstyrelsen [ska fastställa] nämndens beslut. I det nu aktuella ärendet har kommunen utfört tillsyn av motortrafik på stranden vid Mellbystrand och Skummeslövs strand, i enlighet med Mark- och miljööverdomstolens dom (M 11839-18) från den 20 juni 2019. Nämnden har i sitt beslut den 24 februari 2021 redogjort för hur tillsynen har gått till och det är kommunens uppfattning att den utförda tillsynen är tillräcklig i förhållande till gällande lagstiftning.

Mikael Schönbeck, Niklas Karlsson, Karitha Karlsson, Norrahammar-Tabergsbygdens Barnkoloniförening och Fåglarnas Samfällighetsförening har beretts tillfälle att yttra sig över överklagandet, men har inte hörts av.

Länsstyrelsen har genom platsbesök den 28 augusti 2022 tagit del av förhållandena på platsen.

Bestämmelser som beslutet grundas på

Enligt 2 kap. 3 § MB ska alla som bedriver en verksamhet iaktta de begränsningar och vidta de försiktighetsmått som behövs för att förebygga, hindra eller motverka att verksamheten medför skada eller olägenhet för människors hälsa eller miljön. Dessa försiktighetsmått ska vidtas så snart det finns skäl att anta att en verksamhet eller åtgärd kan medföra skada eller olägenhet för människors hälsa eller miljön.

2023-04-11

Av 2 kap. 6 § 1 st. MB framgår att för en verksamhet som tar i anspråk ett mark- eller vattenområde ska det väljas en plats som är lämplig med hänsyn till att ändamålet ska kunna uppnås med minsta intrång och olägenhet för människors hälsa och miljön.

Enligt 2 kap. 7 § MB gäller kraven i bland annat 2 kap. 3 och 6 §§ MB i den utsträckning det inte kan anses orimligt att uppfylla dem. Vid denna bedömning ska särskild hänsyn tas till nyttan av skyddsåtgärder och andra försiktighetsåtgärder jämfört med kostnaderna för sådana åtgärder.

Av 3 kap. 6 § MB framgår att mark- och vattenområden samt fysisk miljö i övrigt som har betydelse från allmän synpunkt på grund av deras naturvärden eller kulturvärden eller med hänsyn till friluftslivet skall så långt möjligt skyddas mot åtgärder som kan påtagligt skada natur- eller kulturmiljön. Behovet av grönområden i tätorter och i närheten av tätorter skall särskilt beaktas.

Områden som är av riksintresse för naturvärden, kulturmiljövärden eller friluftslivet skall skyddas mot åtgärder som avses i första stycket.

Av 4 kap. 2 § MB framgår att inom kustområdet i Halland ska turismens och friluftslivets, främst det rörliga friluftslivets, intressen särskilt beaktas vid bedömningen av tillåtligheten av exploateringsföretag eller andra ingrepp i miljön.

Av 26 kap. 9 § MB framgår att en tillsynsmyndighet i det enskilda fallet får besluta om de förelägganden och förbud som behövs för att miljöbalken samt föreskrifter, domar och andra beslut som har meddelats med stöd av balken ska följas. Mer ingripande åtgärder än vad som behövs i det enskilda fallet får inte tillgripas.

Enligt 26 kap. 19 § MB ska den som bedriver verksamhet eller vidtar åtgärder som kan befaras medföra olägenheter för människors hälsa eller påverka miljön bl.a. fortlöpande planera och kontrollera verksamheten för att motverka eller förebygga sådana verkningar samt genom egna undersökningar eller på annat sätt hålla sig underrättad om verksamhetens eller åtgärdens påverkan på miljön.

Motivering till beslutet

Bakgrund

Mark- och miljööverdomstolen har i dom den 8 september 2016 (mål nr M 3574-16) bedömt att Strandmiljö Laholm har klagorätt enligt 16 kap. 13 § MB vad gäller dess krav på åtgärder mot körning och parkering på

2023-04-11

den aktuella stranden. Kravet är oförändrat i förevarande ärende, varför föreningen får anses ha klagorätt även nu.

Mark- och miljööverdomstolen har i dom den 20 juni 2019 (MÖD 2019:23) funnit att motortrafiken och parkeringen på stranden är miljöfarlig verksamhet. MÖD fastställde Mark- och miljödomstolens i Vänersborg dom som innebar att Laholms kommun förbjöds att främja motorfordonstrafik och parkering av motorfordon på strandområdena i Skummeslövsstrand och Mellbystrand. MÖD uttalade bl.a. att strandkörningen och strandparkeringen är omfattande under sommarmånaderna och att de risker som denna verksamhet medför gör att det finns behov av tillsynsåtgärder. Mark- och miljödomstolen hade tidigare uttalat att flera fysiska eller juridiska personer kan anses vara verksamhetsutövare på samma gång.

Med hänvisning till MÖD:s ovannämnda dom 2019, skrev Strandmiljö Laholm till Miljö- och byggnadsnämnden och krävde att denna skulle vidta erforderliga tillsynsåtgärder så att verksamheten med bilkörning på stranden i Skummeslövsstrand och Mellbystrand upphör.

Sedan nämnden beslutat att inte vidta någon åtgärd och Strandmiljö Laholm överklagat detta beslut, upphävde länsstyrelsen den 17 januari 2020 (dnr 8036-19), nämndens beslut och återförvisade ärendet till denna för utredning och bedömning av om det finns skäl att meddela något föreläggande eller förbud mot markägarna (de som äger strandområdet).

Nämnden har i det nu överklagade beslutet den 24 februari 2021 bedömt att det för närvarande inte finns skäl att vidta några åtgärder genom att meddela föreläggande eller förbud för att minska riskerna för skador eller olägenheter till följd av motorfordonstrafiken på stranden.

Redovisade åtgärder

Vid den utredning som föregick nämndens beslut den 24 februari 2021 har nämnden den 12 maj 2020 begärt att ägarna av fastigheterna Mellby 1:90, Mellby 2:7, Mellby 2:12, Mellby 3:29, Mellby 5:47, Mellby 7:22, Mellby 7:49, Mellby 10:10, Mellby 14:4, Mellby 15:1, Mellby S:29, Mellby S:32, Mellby S:33, Mellby S:36, Skummeslöv S:15, Västra Mellby 2:19, Västra Mellby 6:1, Åmot 1:41, Åmot 1:79, Åmot 1:97, Åmot 2:4 och Åmot 2:256 skulle redovisa åtgärder för att begränsa eller hindra motortrafik på stranden.

På fastigheterna Mellby 1:90, Mellby 2:7, Mellby 2:12, Mellby 5:47, Mellby 7:49, Mellby 14:4, Västra Mellby 2:19, Västra Mellby 6:1, Åmot 1:41, Åmot 1:79, Åmot 1:97, Åmot 2:4 och Åmot 2:256 har nämnden

2023-04-11

bedömt att motortrafik inte är möjlig. Avseende Mellby 7:22 har nämnden avslutat ärendet.

Ägarna till fastigheten Mellby 10:10 (Mikael Johansson m.fl.) har bland annat redovisat att de har gått ihop några markägare för att själva sätta upp stolpar för att återskapa bilfria zoner. Vid avstängningarna sitter skyltar om fordonstrafik förbjuden samt räddningsväg. Räddningsvägarna är minst tre meter breda. Ingen hänvisning av trafik sker till stranden. En karta och ett följebrev har bifogats redovisningen.

Gällande skyltning på stranden har fastighetsägarna angett att det är varje fordonsförares skyldighet att anmäla ett utsläpp och i det akuta skedet ser de det som en självklarhet att räddningstjänsten larmas och gör en första besiktning för att sedan lämna över till fastighetsägaren när ärendet inte kan räknas som akut räddningstjänst. Eftersom det finns ett antal olika fastighetsägare finns det ingen möjlighet att märka upp alla dessa gränser och att medborgarna själva skall kunna skilja på dessa är orimligt. De har inte heller någon möjlighet att ha någon dygnsjour för denna verksamhet. Detta står inte i rimlig proportion till problemet. Skulle oljan komma från havet är det definitivt en sak för räddningstjänsten. Skulle ett läckage uppstå på andra parkeringar, så finns där inga skyltar för att hantera utsläpp. Det enda stället som skyltar med utsläpp och vart man skall ringa (112) är bensinmackar.

Även en riskbedömning har bifogats avseende åtgärder vid bilbrand, bensin/oljeläckage och buskörning på stranden.

Fåglarnas samfällighetsförening (Mellby S:36) har redovisat att tillfarten till stranden på fastigheten nås via Mellbyvägen. Föreningen har inte vidtagit några åtgärder för att begränsa eller hindra motortrafik söder om nedfarten. Eftersom Mellbyvägen är ett strategiskt läge för räddningstjänstens fordon att nå stranden bör eventuella hinder i så fall utformas så att dessa inte helt blockerar vägen. Ett samråd och samarbete med kommunen i denna fråga vore önskvärt. Under varma sommar dagar är det förvisso många som kör ner och ställer sina fordon på stranden för sol och bad. Emellertid, om nedfarten till stranden skulle blockeras, bör först frågan om var fordonen ska placeras i stället lösas för att undvika parkeringskaos på de tämligen smala och trånga gatorna närmast stranden, eftersom det generellt finns ganska få parkeringsplatser ovan stranden och stranddynerna. Risken är uppenbar att parkering längs gatorna också skulle hindra utryckningsfordon från att kunna komma fram. Vidare skulle ett hindrande av motortrafik på stranden begränsa rörelsehindrade att på ett lättillgängligt sätt få tillgång till stranden och havet. Dock har utan föreningens medverkan eller vetskap pålar satts upp på föreningens mark för att förhindra fordon från att köra fast i den lösa sanden i norra

2023-04-11

Mellbystrand och samtidigt också ge en fordonsfri zon för de badgäster som önskar detta. Föreningen kan inte se att stranden har tagit någon skada av fordonstrafiken.

Gällande skyltningen på stranden har föreningen angett bl.a. följande. Endast 50 meter av föreningens mark är möjlig att köra på och detta vid nedfarten från Mellbyvägen. Det utgör alltså inte en parkeringsyta. De övriga cirka 250 meterna är avstängda med en pårad genom egen försorg för att förhindra fordonstrafik.

Även en riskbedömning har gjorts avseende åtgärder vid bilbrand, bensin/oljeläckage och buskörning på stranden.

Skummeslövs tångallmännings samfällighetsförening (Skummeslöv S:15) har redovisat att föreningen ska sätta upp stolpar för att återskapa bilfria zoner. Vid avstängningarna ska skyltar om fordonstrafik förbjuden samt räddningsväg sitta. Räddningsvägarna blir minst 3 meter breda. Ingen hänvisning av trafik sker till stranden. En karta har bifogats redovisningen. Av fölgebrev till kartan framgår bl.a. följande. För att slippa hantera plintar vart år är tanken att man ska kunna pumpa ner stolpar med ett avstånd på 1,8 m. Avbrott kommer att göras så att underhålls- och räddningsfordon kommer fram. Stolparna kommer vara 14 cm i diameter.

Avstängningarna är från norr:

- Mellbyvägen, 37 m á 20 st. stolpar.
- Brodds väg, 46 m á 25 st. stolpar (denna avstängning skall var möjlig att genomföra framöver ifall sanden blir allt för lös vid Mellbyvägen).
- Strax söder om Kolonivägen, 46 m á 25 st. stolpar.
- Tärnvägen 48 m á 26 st. stolpar.

För Mellbystrand ger det ett behov av 96 st. stolpar, 14 cm i diameter och 2,5 m långa.

Avstängningarna i Skummeslövsstrand är från norr:

Kattvägen, cirka 43 m á 26 stolpar.

Berndtssons väg, cirka 50 m á 30 stolpar.

Rydholmsvägen, cirka 32 m á 26 stolpar.

Tallsätravägen, cirka 44 m á 26 stolpar.

2023-04-11

Föreningen har ingen hemsida eller annan portal genom vilken allmänheten kan informeras. Informationen kan ev. samordnas med t.ex. kommunen (största andelsägare) eller badortsföreningen. Vid ett läckage där inte räddningstjänsten behöver komma ut kommer föreningen agera genom att anmäla via 112, där professionella personer kan avgöra om det är ett fall för dem. För övrigt tror föreningen inte att personer anmäler sig själva, utan att det blir andra som anmäler dem, troligtvis till kommunen. De är 235 andelsfastigheter med 378 andelsägare plus övriga Skummeslövsstrands invånare och besökare. De kan inte ordna med skrivelse där samtliga fastighetsägare undertecknar eller med skriftlig fullmakt. De har inget organiserat kontrollsystem. De har pratat om någon typ av skyltning ihop med övriga informationsskyltar vid nedfarterna till stranden.

Även en riskbedömning har bifogats avseende åtgärder vid bilbrand, bensin/oljeläckage och buskörning på stranden.

Bo Göran Karén (Mellby S:33 och 15:1) redovisar att på fastigheten Mellby 15:1 har de spolat ner stolpar söder om Kolonivägen och sedan strax norr om Ejdervägen. Det är en sträcka på cirka 400 meter, som är tänkt som en bilfri zon. De har även en tanke på att spola ner [stolpar] mellan Mellby 15:1 och Mellby 3:12 för att stoppa bilar att köra upp på Mellbyvägen, med tanke på den lösa sanden vid Mellbyvägen under sommartid.

Efter att ovanstående uppgifter inkommit till nämnden och besök på plats har genomförts har nämnden bedömt att motortrafik inte är möjlig på större delen av Mellby S:33 på grund av avspärningar samt att eftersom endast en liten del av fastigheten är möjlig att köra på, är den inte aktuell för tillsyn.

Ägarna av fastigheterna Mellby S:29, S:32 och 3:29 har också inkommit med redovisningar till nämnden, vilka inte refereras här. Nämnden har även fått en gemensam riskbedömning för Mellby 3:29 och 15:1.

Observationer från platsbesök

Länsstyrelsen har i samband med platsbesök den 28 augusti 2022 konstaterat att det finns sexton tillgängliga nedfarter till stranden i Mellbystrand och Skummeslövstrand som är möjliga för motortrafik att använda på sträckan mellan Hökafältets naturreservat och Södra Skummeslövs naturreservat. Tretton av dessa nedfarter är placerade på fastigheten Skummeslöv S:15 (nedfart från Fiskaregatan, Wingrens väg, Skogsallén, Jungmansvägen, Styrmansvägen, Doktorsgatan, Stora Strandvägen, Tallsättravägen, Rydholmsvägen, Skogspromenaden, Berndtssons väg, Kattvägen och Vallbergavägen). En nedfart till stranden är placerad på fastigheten

2023-04-11

Mellby 10:10 (nedfart från Ejdervägen). En nedfart till stranden är placerad på Mellby S:33 (nedfart från Kolonivägen). En nedfart till stranden är placerad på fastigheten Mellby S:36 (nedfart från Mellbyvägen).

Vid platsbesöket noterade länsstyrelsen också att det finns minst åtta rader med träpålar på stränderna i ungefärlig höjd med (från söder) Fiskaregatan, Tallsätravägen, Rydholmsvägen, Berndtssons väg, Kattvägen, Ejdervägen, Kolonivägen och Mellbyvägen. Det är dessa träpålar som använts för att skapa vad markägarna beskriver som separerade trafikzoner för att förhindra genomfartstrafik på stranden samt bilfria områden.

Påverkan på strandmiljön

Naturmiljön på stränder där körning och parkering tillåts påverkas negativt i viss mån. Körningen medför markkompaktering och förhindrar dynbildning, vilket hindrar etablering av bland annat grävande insekter. Den blir också mindre attraktiv för de växter som normalt förekommer på den låga sandstranden. Växter får även svårt att etablera sig på grund av den årliga påverkan som körningen medför. Oljeläckage eller andra utsläpp från bilarna riskerar också att försämra livsmiljön för de arter som utnyttjar området.

Bland växter som utnyttjar den låga stranden kan nämnas sandmålla och martorn, rödlistade som sårbara (VU) och fridlysta enligt 8 § artskyddsförordningen. Arterna är knutna till stränder med bar sand eller grus och låg konkurrens från andra arter. De växer oftast i den nedre delen av landstranden. Arterna verkar minska på Hallands sandstränder. Det går inte att avgöra om arterna funnits i områden där man tillåter strandkörning, men länsstyrelsen kan konstatera att habitatet är lämpligt och att strandkörning förekommer hindrar dessa arter från att utnyttja området.

Strandkörningen förvärrar också de skador som uppstår i samband med stormar, eftersom de hårda ytorna där sanden packats på grund av trafiken gör att vattnet lätt tar sig in i och bakom dynområdet och eroderar dynerna. Om bilkörningen upphör, kommer fördyner att byggas upp och där får strandvegetation fäste och bidrar till fortsatt uppbyggnad av dyner.

Buskörning på stranden kan medföra bullerstörningar för närboende och olyckor med fordonen med risk för utsläpp av olja och drivmedel.

Samlad bedömning

Länsstyrelsen konstaterar att den aktuella körningen och parkeringen på stranden sker i mycket stor omfattning under främst sommarmånaderna och att detta medför risker för strandmiljön. Mark- och miljööverdomstol-

2023-04-11

en har även i MÖD 2019:23 uttalat att strandkörningen och strandparkeringen medför sådana risker att det finns ett behov av tillsynsåtgärder. Det aktuella området är vidare av riksintresse för naturvård och friluftsliv enligt 3 kap. 6 § och 4 kap. 2 § MB.

Stranden i Mellbystrand och Skummeslövsstrand kan mot denna bakgrund inte anses vara ett lämpligt val av plats för den miljöfarliga verksamheten med hänsyn till att ändamålet ska kunna uppnås med minsta intrång och olägenhet för människors hälsa och miljön (2 kap. 6 § MB). Tillsynsåtgärder behöver därför vidtas för att förhindra denna verksamhet. De begränsningar av biltrafiken som markägarna eftersträvar genom en zonindelning av stranden kan inte anses tillräcklig ur miljö- och hälso-skyddssynpunkt.

Det föreligger därmed skäl för att förelägga ägarna av fastigheterna Skummeslöv S:15, Mellby 10:10, Mellby S:33 och Mellby S:36, som har nedfarter som bilister kan köra på för att ta sig ner till stranden, att vidta åtgärder för att förhindra sådan nedfartstrafik.

Länsstyrelsen anser att lämpliga åtgärder för att förhindra körning och parkering på stranden är att sätta upp bommar vid nedfarterna till stranden från (från söder) Fiskaregatan, Wingrens väg, Skogsallén, Jungmansvägen, Styrmansvägen, Doktorsgatan, Stora Strandvägen, Tallsätravägen, Rydholmsvägen, Skogspromenaden, Berndtssons väg, Kattvägen, Vallbergavägen, Ejdervägen, Kolonivägen och Mellbyvägen.

För att bommarna inte ska hindra räddningstjänstens arbete, bör bommarna förses med lås och räddningstjänsten få tillgång till nycklarna. Om räddningstjänsten inte behöver eller kan använda någon av nedfarterna och skriftligen intygar det, bör även fasta hinder tillåtas, t.ex. stolpar eller stora stenar, eftersom dessa kan vara mindre kostsamma. Det är dock viktigt att hindren inte kan flyttas av allmänheten. Trafikavstängare (betongsuggor) kan därför inte användas.

Enligt länsstyrelsens bedömning kan dessa åtgärder inte anses vara orimliga för fastighetsägarna.

Med dessa avspärningar bedömer länsstyrelsen också att buskörningar med bil på stranden kan förhindras i stor utsträckning. Om biltrafiken upphör, kan stranden med tiden också komma att betraktas som terräng i terrängkörningslagens mening. I så fall kan polisen ingripa mot körning på stranden med motordrivna fordon (även mopeder och motorcyklar).

2023-04-11

Överklagandena ska således bifallas delvis, enligt vad som framgår av beslutet ovan. I övrigt ska överklagandena avslås, dvs. vad gäller övriga fastigheter.

Eftersom avspärningarna av nedfarterna ner till stranden får följdverkningar på trafiken och parkeringssituationen i Mellbystrand och Skummeslövsstrand under somrarna, bör en relativt lång tidsfrist bestämmas för åtgärderna även om dessa i sig inte är särskilt tidskrävande. Det ger Laholms kommun en möjlighet att nå ut med information till allmänheten och att vidta andra åtgärder inför kommande års badsäsonger. Här noterar länsstyrelsen att kommunen i arbetet med sin fördjupade översiktsplan för kustområdet tagit fram en parkeringsutredning för Mellbystrand och Skummeslövsstrand, med förslag på hur parkeringssituationen kan lösas innanför sanddynerna.

Det ankommer på samhällsbyggnadsnämnden såsom tillsynsmyndighet för den miljöfarliga verksamheten att se till att föreläggandena följs.

Övrigt

I övrigt noterar länsstyrelsen att det berörda strandområdet nästan helt är planlagt som "allmän plats – park eller plantering" (se Byggnadsplan för Mellbystrand 13-LAJ-1333, Ändring av byggnadsplan för Mellbystrand 1381-P83/5, Byggnadsplan för del av Mellbystrand 13-LAJ-1480, Byggnadsplan för Skummeslövsstrand 13-SKU-732 samt Ändring av byggnadsplan för Skummeslövsstrand 1381-P83/10).

Det kan därmed ifrågasättas om den aktuella verksamheten är förenlig med plan- och bygglagen (2010:900), PBL. Detta är dock en fråga för samhällsbyggnadsnämnden som är tillsynsmyndighet även enligt PBL.

Du kan överklaga beslutet

Se bilaga med överklagandehänvisning.

De som medverkat i beslutet

Beslutet har fattats av chefsjurist Peter Jupén med länsjurist Mathilda Anderzén som föredragande. I ärendet har även naturvårdshandläggarna Björn Larsson och Jeanette Erlandsson medverkat.

Denna handling har godkänts digitalt och saknar därför namnunderskrifter.

2023-04-11

Sändlista

Laholms kommun, kommun@laholm.se

Mikael Schönbeck, Eriksgård Mellby 404, 312 96 Laholm
(delgivningskvitto)

Bo Göran Karén, Görans Väg 8, 312 61 Mellbystrand
(delgivningskvitto)

Niklas Karlsson, Persfält, Mellby 421, 312 96 Laholm
(delgivningskvitto)

Karitha Karlsson, Persfält, Mellby 421, 312 96 Laholm
(delgivningskvitto)

Norrahammar-Tabergsbygdens Barnkoloniförening, c/o Stefan
Lindberg, Sågfilarevägen 10, 562 40 Taberg (delgivningskvitto)

Fåglarnas Samfällighetsförening, c/o Ulf Lindqvist, Östra Järnvägsgatan
5, 282 72 Sösdala (delgivningskvitto)

Skummeslövs tångallmännings samfällighetsförening c/o Åke Hantoft,
Styrmanvägen 7, 312 72 Laholm (delgivningskvitto)

Mikael Johansson, Syskonstigen 3, 312 61 Mellbystrand
(delgivningskvitto)

Kristian Klemner, Ängelholmsvägen 37, 312 34 Laholm
(delgivningskvitto)

Kim Ejnarsson, Hedhusvägen 109, 312 72 Skummeslövsstrand
(delgivningskvitto)

Kenneth Ejnarsson, Bivägen 37, 312 35 Laholm (delgivningskvitto)

Peter Johansson, Skogsflyvägen 3, 313 50 Åled (delgivningskvitto)

Bengt Göran Edvard Ejnarsson, Marbäckstorp, Mellby 525, 312 96
Laholm (delgivningskvitto)

Carl-Göran Ejnarsson, Kustvägen 171 B, 312 61 Mellbystrand
(delgivningskvitto)

Bengt-Ola Hjalmar Ejnarsson, Kummelgatan 230, 253 60 Ramlösa
(delgivningskvitto)

2023-04-11

Anna-Karin Bengtsson, Torared Lillekull 572, 313 97, Simlångsdalen
(delgivningskvitto)

Samhällsbyggnadsnämnden i Laholms kommun,
samhallsbyggnadsnamnden@laholm.se

Strandmiljö Laholm, Sten Wandel, sten@wandel.info
(delgivningskvitto)

Åke Elofsson, Södra Strandvägen 17, 312 16 Mellbystrand
(delgivningskvitto)

Förvaltnings AB Paddeln, c/o Lennart Green, Vegagatan 13, 281 43
Hässleholm

Kerstin Andersson, Ränneslöv 193, 312 95 Laholm

Bertil Magnusson, Rapphönsvägen 7, 312 61 Mellbystrand

Inga-Lisa Persson, Korallsvägen 2 432 79, Tvååker

John Hugo Larssons dödsbo, c/o Ludvig & Co Carina Bengtsson
Strandgatan 6, 302 45 Halmstad

Kerstin Mary-Ann Lagerblad, Industrigatan 45, 283 33 Osby

Sten Gösta Ragnarsson, Mariebergsvägen 8, 590 38 Kisa

Paul Bertil Ingemar Paulsson, Södra Strandvägen 44, 312 61
Mellbystrand

Olof Paulsson, Karins väg 6, 312 61 Mellbystrand

Mattias Rosander, Backstigen 1 A lgh 1201, 291 65 Kristianstad

Cecilia Giertz, Södra Strandvägen 75, 312 61 Mellbystrand

Kenneth Christoffersson, Ulanders väg 14, 312 61 Mellbystrand

Ulla Maj-Lis Carlson, Hofmanbangs Väg 3, 312 60 Mellbystrand

Jan-Åke Evert Carlson, Hofmanbangs Väg 3, 312 60 Mellbystrand

Inger Nilssons dödsbo, c/o I Gottfridsson, Gosterbygget 69, 312 94
Laholm

Ylva Larsson, Ulanders väg 14, 312 61 Mellbystrand

2023-04-11

Kommunfastigheter i Laholm AB, Trulsgården, 312 80 Laholm

Bo Birgersson, Åmotsgård, Åmot 18, 312 96 Laholm

Linda Bos, Weidstrasse 9B, 6300 Zug, Schweiz

Stig Allan Johansson, Ekvägen 11, 312 60 Mellbystrand

Ing-Britt Margareta Johansson, Ekvägen 11, 312 60 Mellbystrand

Laholm Åmot 1:41 Fastighets AB, Brunnsvägen 11 C, 312 60 Mellbystrand

Lars Evert Jönsson, Lindvägen 26, 312 60 Mellbystrand

Sven-Erik Jönsson, Västra Mellby, Rombergs Väg 61, 312 96 Laholm

Kurth Jönsson, Gränsvägen 45, 312 60 Mellbystrand

Helén Larsson, Tivolivägen 7 C, 312 30 Laholm

Barbro Troedsson, Gränsvägen 35, 312 60 Mellbystrand

Jan-Olov Christer Birgersson, Björkvägen 13, 312 60 Mellbystrand

Bengt Birgersson, Rönnqvists Väg 5, 312 60 Mellbystrand

Britt Inger Hildegard Birgersson, Björkvägen 13, 312 60 Mellbystrand

Åmot Fastigheter AB, Tångvägen 4, 312 60 Mellbystrand

Bilagor

1. Överklagandehänvisning mark- och miljödomstolen

Du kan överklaga beslutet hos mark- och miljödomstolen

Om du inte är nöjd med Länsstyrelsens beslut, kan du skriftligen överklaga beslutet hos mark- och miljödomstolen.

Hur överklagar jag beslutet?

Länsstyrelsen måste pröva att överklagandet har kommit in i rätt tid, innan det skickas vidare tillsammans med handlingarna i ärendet. Därför ska du lämna eller skicka din skriftliga överklagan till Länsstyrelsen Hallands län antingen via e-post; halland@lansstyrelsen.se, eller med post; Länsstyrelsen Hallands län, 301 86 Halmstad.

Tiden för överklagande

Ditt överklagande måste ha kommit in till Länsstyrelsen **inom tre veckor** från den dag du fick del av beslutet. Om det kommer in senare kan överklagandet inte prövas. I ditt överklagande kan du be att få ytterligare tid till att utveckla dina synpunkter och skälen till att du överklagar. Sedan är det mark- och miljödomstolen som beslutar om tiden kan förlängas.

Parter som företräder det allmänna ska ha kommit in med sitt överklagande **inom tre veckor** från den dag då beslutet meddelades.

Ditt överklagande ska innehålla

- Vilket beslut som du överklagar, beslutets datum och diarienummer.
- Hur du vill att beslutet ska ändras.
- Varför du anser att Länsstyrelsens beslut är felaktigt.

Om du har handlingar som du anser stödjer din överklagan så bör du bifoga kopior på dessa. Kontakta Länsstyrelsen i förväg om du behöver bifoga filer som är större än 15 MB via e-post.

Ombud

Om du anlitar ett ombud som sköter överklagandet åt dig ska ombudet underteckna skrivelsen samt uppge sitt eget namn, adress och telefonnummer. Ombudet bör också bifoga en fullmakt.

Behöver du veta mer?

Har du ytterligare frågor kan du kontakta Länsstyrelsen via e-post, halland@lansstyrelsen.se, eller via växeltelefonnummer 010-224 30 00. Ange diarienummer 3758-2021.

2023-04-21

3758-2021

Sändlista

Beslut om rättelse enligt 36 § förvaltningslagen (2017:900)

Länsstyrelsen beslutar härmed om nedanstående rättelser i dess beslut 2023-04-11 i ärende nr 3758-21.

Rättelse i beslutspunkt 2 på sidan 1, andra stycket på sidan 8 samt i sändlistan på sidan 18: "Kristian Klemner" ska rätteligen vara "Kristian Ejnarsson".

Peter Jupén

Chefsjurist

Detta beslut har godkänts digitalt och saknar därför namnunderskrift.

Sändlista:

Laholms kommun, kommun@laholm.se

Mikael Schönbeck, Eriksgård Mellby 404, 312 96 Laholm

Bo Göran Karén, Görans Väg 8, 312 61 Mellbystrand

Niklas Karlsson, Persfält, Mellby 421, 312 96 Laholm

Karitha Karlsson, Persfält, Mellby 421, 312 96 Laholm

Norrahammar-Tabergsbygdens Barnkoloniförening, c/o Stefan Lindberg, Sågfilarevägen 10, 562 40 Taberg

Fåglarnas Samfällighetsförening, c/o Ulf Lindqvist, Östra Järnvägsgatan 5, 282 72 Sösdala
Skummeslövs tångallmännings samfällighetsförening c/o Åke Hantoft, Styrmansvägen 7, 312 72 Laholm

Mikael Johansson, Syskonstigen 3, 312 61 Mellbystrand

Kristian Ejnarsson, Ängelholmsvägen 37, 312 34 Laholm

Kim Ejnarsson, Hedhusvägen 109, 312 72 Skummeslövsstrand

Kenneth Ejnarsson, Bivägen 37, 312 35 Laholm

Peter Johansson, Skogsflyvägen 3, 313 50 Åled

Bengt Göran Edvard Ejnarsson, Marbäckstorp, Mellby 525, 312 96 Laholm

Carl-Göran Ejnarsson, Kustvägen 171 B, 312 61 Mellbystrand

Bengt-Ola Hjalmar Ejnarsson, Kummelgatan 230, 253 60 Ramlösa

2023-04-21

3758-2021

Anna-Karin Bengtsson, Torared Lillekull 572, 313 97, Simlångsdalen
Samhällsbyggnadsnämnden i Laholms kommun, samhallsbyggnadsnamnden@laholm.se
Strandmiljö Laholm, Sten Wandel, sten@wandel.info
Åke Elofsson, Södra Strandvägen 17, 312 16 Mellbystrand
Förvaltnings AB Paddeln, c/o Lennart Green, Vegagatan 13, 281 43 Hässleholm
Kerstin Andersson, Ränneslöv 193, 312 95 Laholm
Bertil Magnusson, Rapphönsvägen 7, 312 61 Mellbystrand
Inga-Lisa Persson, Korallsvägen 2 432 79, Tvååker
John Hugo Larssons dödsbo, c/o Ludvig & Co Carina Bengtsson
Strandgatan 6, 302 45 Halmstad
Kerstin Mary-Ann Lagerblad, Industrigatan 45, 283 33 Osby
Sten Gösta Ragnarsson, Mariebergsvägen 8, 590 38 Kisa
Paul Bertil Ingemar Paulsson, Södra Strandvägen 44, 312 61 Mellbystrand
Olof Paulsson, Karins väg 6, 312 61 Mellbystrand
Mattias Rosander, Backstigen 1 A lgh 1201, 291 65 Kristianstad
Cecilia Giertz, Södra Strandvägen 75, 312 61 Mellbystrand
Kenneth Christoffersson, Ulanders väg 14, 312 61 Mellbystrand
Ulla Maj-Lis Carlson, Hofmanbangs Väg 3, 312 60 Mellbystrand
Jan-Åke Evert Carlson, Hofmanbangs Väg 3, 312 60 Mellbystrand
Inger Nilssons dödsbo, c/o I Gottfridsson, Gosterbygget 69, 312 94 Laholm
Ylva Larsson, Ulanders väg 14, 312 61 Mellbystrand
Kommunfastigheter i Laholm AB, Trulsgården, 312 80 Laholm
Bo Birgersson, Åmotsgård, Åmot 18, 312 96 Laholm
Linda Bos, Weidstrasse 9B, 6300 Zug, Schweiz
Stig Allan Johansson, Ekvägen 11, 312 60 Mellbystrand
Ing-Britt Margareta Johansson, Ekvägen 11, 312 60 Mellbystrand
Laholm Åmot 1:41 Fastighets AB, Brunnsvägen 11 C, 312 60 Mellbystrand
Lars Evert Jönsson, Lindvägen 26, 312 60 Mellbystrand
Sven-Erik Jönsson, Västra Mellby, Rombergs Väg 61, 312 96 Laholm
Kurth Jönsson, Gränsvägen 45, 312 60 Mellbystrand
Helén Larsson, Tivolivägen 7 C, 312 30 Laholm
Barbro Troedsson, Gränsvägen 35, 312 60 Mellbystrand
Jan-Olov Christer Birgersson, Björkvägen 13, 312 60 Mellbystrand
Bengt Birgersson, Rönnqvists Väg 5, 312 60 Mellbystrand
Britt Inger Hildegard Birgersson, Björkvägen 13, 312 60 Mellbystrand
Åmot Fastigheter AB, Tångvägen 4, 312 60 Mellbystrand

Hur man överklagar

MMD-02

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Så här gör du

1. Skriv mark- och miljödomstolens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att Mark- och miljööverdomstolen ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn samt aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till mark- och miljödomstolen. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Mark- och miljödomstolen kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar mark- och miljödomstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Mark- och miljööverdomstolen.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även Mark- och miljööverdomstolen skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i Mark- och miljööverdomstolen

När överklagandet kommer in till Mark- och miljööverdomstolen tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Mark- och miljööverdomstolen ger prövningsstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att mark- och miljödomstolen dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om mark- och miljödomstolen har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rätts-tillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med mark- och miljödomstolen om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.